

πεντήρια, λαμβάνοντες ἐπιμισθίον, καθόσον διαρκεῖ ἡ περιοδεία των, δραχ. ἀπὸ 80 μέχρι τῶν 100 κατὰ μῆνα, καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ὁδοιπορίας.

Ἄρθρον 6.

Θέλουν προσέτι μισθωθῇ τρεῖς ἐκ τῶν ἐμπειρικῶν ἀνεγνωρισμένων ἀπὸ τὸ ἱατροσυνέδριον ἱατρῶν, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς βοηθοὶ τῶν ἱατρῶν τῶν θεραπευτηρίων, ἐκτελοῦντες τὰς ὁδηγίας ἐκείνων, ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς θέλ' εἶσθαι ἀπὸ 600 ἕως 1000 δραχμῶν.

Ἀνὰ πέντε τὸ πολὺ ὑπηρετᾷ δι' ἑκάστον θεραπευτήριον, ἐκάστου τῶν ὁποίων ὁ ἐτήσιος μισθὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 360.

Ὅπου ὁμῶς ἐνεκα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀσθενῶν ᾗθελον ἐνοικιασθῇ δύο οἰκίαι, διὰ νὰ τοποθετηθῶσιν οἱ νοσοῦντες, θέλει προστιθεσθαι καὶ ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὸ δεύτερον κατάστημα ἀριθμὸς τῶν ὑπηρετῶν, ὅστις δὲν θέλει ὑπερβαίνει ἐπίσης τὸν ἀριθμὸν τῶν πέντε.

Ἄρθρον 7.

Ὅστις τῶν ἀσθενῶν ἀποποιηθῇ τὴν εἰς τὸ θεραπευτήριον μετάβασίν του, θέλει μεταγέσθαι ἀναγκαστικῶς εἰς αὐτό.

Ἄρθρον 8.

Τὰ γεννηθέντα καὶ γεννησόμενα τυχόν διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν κλινῶν ἐξόδα τῆς πρώτης ἀποκαταστάσεως, καὶ τῆς συσκευῆς ἐν γένει τῶν θεραπευτηρίων, εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου· τὰ δὲ τῆς θεραπείας καὶ διατροφῆς τῶν ἐν τοῖς θεραπευτηρίοις νοσηλευθησομένων προκαταβάλλονται μὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ θέλουν ἀποδίδεσθαι ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὴν θεραπείαν· καθόσον δὲ τις τούτων εὐρίσκεται εἰς παντελῇ ἐνδεια, τούτου τὰ ἐξόδα πληρώνονται ἀπὸ τὸν δῆμον, εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκει, καθ' ὅσον δὲ ὁ δῆμος ἀπορεῖ, μένουσιν εἰς ἔαρος τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ εἰσπραξίς των εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀναφερομένων δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ βιαίας εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων ἐν ἰσχύϊ διαταξίς.

Ἄρθρον 10.

Οἱ βοηθοὶ τῶν ἱατρῶν, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ διορίζονται καὶ παύονται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Ἄρθρον 11.

Τὰ συνεπεῖα τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1847 Διατάγματος γεγονότα μέχρι τοῦδε ἐξόδα διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν διατροφήν καὶ θεραπείαν τῶν νοσοῦντων, δ' ἐνοίκιον τῶν καταστημάτων, καὶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κλινωστρωμῶν καὶ λοιπῆς συσκευῆς μένουσιν εἰς ἔαρος τοῦ δημοσίου.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΑ'.

Περὶ πιστώσεως δραχμῶν 14,500 τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πίστωσης δραχμῶν 14,500 λογισθησομένων τῶν μὲν δραχμῶν 14,200 εἰς τὸ Κεφάλαιον Γ'. ἄρθρ. 1, τῶν δὲ δραχμῶν 300 ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ αὐτοῦ Κεφαλαίου τοῦ κατὰ τὸ 1848 προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΕ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω. Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Προσδιορίζεται ὡς ἀνωτάτος ὅρος, ὁ μὲν τῶν ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ ἡμετέρου τάγματος τοῦ Σωτήρος ἀριθμὸς εἰς διακοσίους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς ἐβδμήκοντα καὶ ὁ τῶν ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς τριάκοντα.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα διάταξις τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος ἡμετέρου Β. Διατάγματος τῆς 20 Μαΐου 1833 ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦται.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀνατιθέμεθα τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

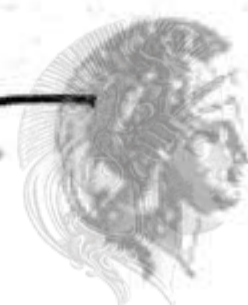
Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγίς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Άρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει ἐκτελέσει τὸν παρὸντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ 40'.

Περὶ τῆς ἐξορύξεως τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μήλου γύψου καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Άρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος τὴν ἐξορύξιν τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Μήλου γύψου δι' ἐργολαβίας, ἢ ἐν ἀποτυχίᾳ δι' ἡμερομισθίων.

Άρθρ. 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Ρ'.

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν ἑκτακτος πίστεως ἐκατὸν πενήντα χιλιάδων δραχμ. ἐπὶ τοῦ ἐφστεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν (Κεφ. Γ'. Άρθρον 1. γενικά μέτρα ἀσφαλείας).

Άρθρον 2.

Ἡ ποσότης αὕτη θέλει διατεθῇ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Άρθρ. 3.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται, ἐφ' ὅσον ἐκάστω ἀνήκει, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, δημοσιευομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ Μ. ΡΟΥΦΟΣ

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΑ'.

Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων ὀριζομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρι τῆς 4ης Ἀπριλίου 1849.

Άρθρ. 2. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀνωτέρω μνησθέντος Νόμου ὀριζομένη ὑπερτίμησις τῶν 2 τοῖς 0|0 ἐπὶ τῶν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα διὰ χρῆν πρὸς αὐτὰ εἰσφερόμενων τραπεζικῶν γραμματίων παύει τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἐννοουμένης ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης εἰς τὴν ἐδραν ἐκάστου Ἐπαρχιακοῦ ταμεῖου.

Άρθρ. 3. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου τ. ε. Νόμου τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου ὀριζομένης προθεσμίας ὑποχρεοῦται ἡ Τράπεζα νὰ δέχεται τὰ γραμματῖα αὐτῆς εἰς παρακατάθεσιν ἐπὶ τόκῳ ἐνιαυσίῳ ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν.

Οἱ δὲ κομισταὶ γραμματίων ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἤδη εἰς κυκλοφορίαν, διὰ νὰ λάβωσι τὸν κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου τόκον, ὀφείλου ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου νὰ καταθέσωσι ταῦτα ἢ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῆς Τραπεζῆς, ἢ εἰς τὸ ἐν Πάτραις ὑποκατάστημα αὐτῆς, ἢ εἰς τὸ ἐν Σύρῳ πρακτορεῖόν της. Εἰς δὲ τὸν καταθέτην θέλει ἐκδίδεσθαι ἀπόδειξις πρὸς ἀπόδοσιν τῶν κατατεθέντων γραμματίων καὶ πληρωμὴν τοῦ τόκου κατὰ τὴν 4ην τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου.

Άρθρ. 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμματῖα τοῦ κεντρικοῦ τῆς Τραπεζῆς καταστήματος, καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, δὲν θελοῦν ὑπερβῇ εἰς οὐδεμίαν περίστασιν, καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν γραμματίων, τὸ πλεόν τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ποσοῦ δὲ τούτου ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐκδώσῃ μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν τραπεζικὰ γραμματῖα, ἀξίας οὐχὶ κατωτέρας τῶν δέκα δραχμῶν ἑκαστον.

Ὅσα δὲ τραπεζικὰ γραμματῖα ἤθελε θέσει ἡ Τράπεζα εἰς κυκλοφορίαν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου θέλουσιν φέρει ἰδιαιτέραν σφραγίδα πρὸς ἀπόδει-

γου μέρους τῆς κινητῆς, ἢ μὴ ὑπαρχούσης διόλου, ἢ ἀποχρώσεως κινητῆς, τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ζωοκλόπου, ἢ ζωοκτόνου πρὸς ἐκπλήρωσιν ὧν τῶν ἄνω εἰρημέων ὑποχρεώσεων ἢ κατὰσχέσεις καὶ πώλησις τῆς περιουσίας ταύτης γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἐὰν ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίας ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν πληρώσῃ ὁ ζωοκλόπος ἢ ὁ ζωοκτόνος τὰς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, ἢ τοῦλάχιστον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, ἡ Κυβέρνησις προκαταβάλλει ἀμέσως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου, ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα.

Ἄρθρ. 5. Οἱ διὰ τελεσιδικίου ποινικῆς ἀποφάσεως καταδικαζόμενοι ἐπὶ πλημμελήμασιν, ὡς αὐτουργοὶ ἢ συνεργοὶ ζωοκλοπίας, ἢ ζωοκτονίας, στεροῦνται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδικῆς ταύτης,

1. Πάσης δημοσίας, ἢ ἐκκλησιαστικῆς, ἢ δημοτικῆς ὑπηρεσίας καὶ θέσεως, ὁμοῦ μὲ ὅλα τὰ ἐξαρτώμενα ἐνταῦθεν δικαιώματα καὶ πλεονεκτήματα.

2.) Ὅλων τῶν ἀξιοματίων, ἐπιτίμων θέσεων καὶ διακριτικῶν σημείων.

3. Τῆς τιμῆς τοῦ νὰ ᾖ μέλος Νομαρχιακοῦ τινός, Ἐπαρχιακοῦ, ἢ δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἄλλης τινός συνελεύσεως, συγκαλουμένης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ τοῦ νὰ διορίζηται ὀρκωτὸς κριτής,

4. Τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ γενῇ μέτοχος τοιούτων ἀρχῶν, ὑπηρεσιῶν, πλεονεκτημάτων καὶ τιμῶν. Ἡ διάρκεια τῆς στερήσεως τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ὀρίζεται ὑπὸ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 6. Οἱ συνεργοὶ εἰς ζωοκτονίαν, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζομένης διὰ τοὺς αὐτουργοὺς χρηματικῆς ποινῆς, ἢ προστίμου, τηρουμένων καὶ τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 7. Τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἐκβιαστικὰ μέτρα κατὰ τῆς περιουσίας τῶν ζωοκλόπων, καὶ ζωοκτόνων, ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τῆς περιουσίας τῶν καταδικασθέντων ὡς συνεργῶν.

Ἄρθρ. 8. Ἐὰν εἰς χεῖρας τινὸς εὑρεθῇ ζῶον κλοπιμαῖον, καὶ δὲν δυνήθῃ ν' ἀποδείξῃ ἐκεῖνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὸ ἔλαβεν, ἢ τὸ ἠγόρασε, παταδικάζεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ ζώου, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν λοιπῶν ποινικῶν ὁρισμῶν, ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ ζώου ᾔθελεν ἐνέχεσθαι εἰς τὴν κλοπὴν.

9. Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Εσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουνίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουνίου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 22 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ 4Α'.

Περὶ συντάξεως καταλόγων τῶν ὑποψηφίων ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς συγκρότησιν τῶν Συνόδων τῶν Κακουργιοδικῶν τοῦ τ. ε. θέλουν χρησιμεύσει οἱ παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ τῶν Νομαρχῶν συνταχθέντες ὑποψηφίων ἐνόρκων κατάλογοι.

Εἰς ὃν τινὰ δὲ Νομὸν οἱ ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων συνταχθέντες κατάλογοι εἶναι ἐλλειπεῖς, ἢ τυχὸν ἀπὸ τινὰ αὐτῶν δὲν συνετάχθησαν τοιοῦτοι, ὁ ἀπαιτούμενος τῶν τριάκοντα ὁματίων ἀριθμὸς θέλει συμπληρωθῇ ἀπὸ τοὺς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καταλόγους, τοὺς πρὸς σύστασιν τῶν τελευταίων Συνόδων τῶν Κακουργιοδικῶν χρησιμεύσαντας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανομένη ἀναπλήρωσις θέλει γίνεσθαι παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐρετῶν διὰ κληρώσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσίς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Ἰουνίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 18. (Παρελείφθη.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 19.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 10 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ 4Β'.

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

μάτων και νομημάτων προσόδων, και εν γένει όλων των εισοδημάτων των ειδικώτερον απαριθμούμενων εις τον επισυνημμένον πίνακα των εσόδων και τα προσηρητημένα εις αυτόν αναλυτικά φύλλα, θελει εξακολουθήσει ή εισπραξις κατά το 1848 έτος, δυνάμει των υπάρχόντων Νόμων και Διαταγμάτων, και των εκδοθησομένων περί τινων εσόδων Νόμων.

Άρθρον 2.

Τα έσοδα της χρήσεως 1848 υπολογίζονται εις δραχμάς δεκατέσσαρα εκατομμύρια, οκτακοσίας όγδοήκοντα όκτώ χιλιάδας, αριθ. 14,888,000, προστίθενται δ' εις ταύτα αι προκαταβολαι των τριών Δυνάμεων εν δραχμών τριών εκατομμυρίων, οκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων έβδομήκοντα τριών και λεπτών πεντήκοντα όκτώ, αριθ. 3,835,473.58, και το ποσόν των εκτάκτων φόρων εκ δραχμών οκτακοσίων τριάκοντα έννέα χιλιάδων, έπτακοσίων έννέα και λεπτών δώδεκα, αριθ. 836,709.12. κατά τα ειδικώτερον εν τω πίνακι των εσόδων ένδιαλαμβανόμενα.

Ανήκουν εις την γρήσιν του 1848 τα έσοδα εκείνα όσα παράγονται έντός του όμωνύμου αύτης έτους.

Άρθρον 3.

Η διάρκεια της χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι της 31 Οκτωβρίου 1849, τα μετά την εποχήν ταύτην εισπραττόμενα εξ αύτης υπόλοιπα, καταλογίζονται εις τα έσοδα των επομένων έτών, έντός των οποίων ενεργείται ή εισπραξις, σημειούνται δε εν ειδικω κεφαλαίω επιγραφομένω «έσοδα κλεισμένων χρήσεων».

Άρθρον 4.

Τα περί λογοδοσίας των εσόδων κατά τε γρήσιν και ένιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διά του περί των εξόδων της χρήσεως 1848 Νόμου.

Άρθρον 5.

Η Κυβέχνησις έχει την άδειαν να έλθη εις δόσοληψίαν με την Έθνικην Τράπεζαν, καταθέτουσα εκάστοτε μεν το περισσευμα του ταμείου, ή ώρισμένα εισοδήματα του Κράτους, κατά το άρθρον 9 του Καταστατικού της Τραπέζης, και επί τω ειθισμένω τόκω διά τα εις άνοικτόν λογαριασμόν κατατιθέμενα εις την Τράπεζαν κεφάλαια, λαμβάνουσα δε εν περιπτώσει ανάγκης πίστωσιν μέχρι της ποσότητος των δραχμών 200,000 κατά το έδάφ. 4 του άνωτέρω 9 άρθρου του Καταστατικού αύτης.

Άρθρον 6.

Παντός φόρους ή δικαιώματος άλλου, παρά τα εν τω άρθρω 1 του παρόντος Νόμου κυρωθέντα άπαγορεύεται ή εισπραξις, τιμωρείται δε επί καταπίεσει πās υπάλληλος, είτε διατάξας είτε ενεργήσας την εισπραξιν χωρίς ν' απαιτηται προς καταδίωξιν ιδιαιτέρα άδεια της προϊσταμένης αρχής· επιφυλαττομένης δε προσέτι και της έντός πενταετίας άγωγής, προς αποζημίωσιν κατά του πλημμελήσαντος υπαλλήλου.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, θέλει δημοσιευθῇ διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, και εκτελεσθῇ ως Νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις, την 20 Αυγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο ύπουργός Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη

σφραγίς του Κράτους.

Εν Αθήναις την 28 Αυγούστου 1848.

Ο επί της Δικαιοσύνης ύπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 24.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΗ'.

Περί συμπληρωματικής πιστώσεως εις τον προϋπολογισμόν του ύπουργείου του Βασιλικού Οίκου και των Εξωτερικών.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τάδε·

Άρθρον 1.

Θέλει προστεθῇ διά της παρούσης συμπληρωματικής πιστώσεως πρσόν εκ δραχ. 1800 εις το κεφάλ. Α' άρθρ. 3 «βασίλικά διάσημα» και δρ. 9250 εις το κεφάλ. Γ'. άρθρ. 3 «άποστολαι έκτακτοι» του προϋπολογισμού του ύπουργείου του Ημετέρου Βασ. Οίκου και των Έξωτερικών του έτους 1848.

Άρθρον 2.

Οι Ημέτεροι επί του Β. Οίκου και των Έξωτερικών και των Οικονομικών θέλουν εκτελέσει τον παρόντα νόμον.

Εν Αθήναις, την 20 Αυγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οι ύπουργοι Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ,
Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη
σφραγίς του Κράτους.

Εν Αθήναις, την 23 Αυγούστου 1848.

Ο επί της Δικαιοσύνης ύπουργός
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΘ'.

Περί προσδιορισμού της δυνάμεως του στρατού της ξηράς διά το έτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας άπεφασίσαμεν και διατάττομεν τά εξής.

Έχοντες υπ' όψιν το άρθρον 16 του Συντάγματος της Ελλάδος προσδιορίζομεν την δύναμιν του Ημετέρου στρατού της ξηράς κατά το έτος 1848, εις 8,848, αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και στρατιώτας, διαιρουμένους ως έφεξής·

Α. Εις τας τετραρχίας	389
Β'. Εις τα πεζικά τάγματα	3,473
Γ'. Εις το ιππικόν	224
Δ'. Εις το πυροβολικόν μετά του όπλοστασίου . .	481
Ε'. Εις το μηχανικόν	51
Σ'. Εις την χωροφυλακήν	
α. Πεζήν	1,285
β'. Έφιππον	165
γ'. Έπικουρίαν της χωροφυλακής	115
Ζ'. Εις την όροφυλακήν	2,383
Η'. Εις τα φρουραρχεία	45
Θ'. Εις τα στρατιωτικά νοσοκομεία	24

Γ'. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον	41
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἱματισμοῦ	6
ΙΒ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΓ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων	157

Γενικὴ ἀρθροῖσις 8,848

‘Ο ‘Ημέτερος ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

‘Ο Ὑπουργὸς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 25 Αὐγούστου 1848.

‘Ο Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΒ’.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς μισθοδοσίας τῶν καταταχθησομένων ὁροφυλάκων.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Αἱ μὲν ἀποδοχαὶ παρουσίας τῶν ἀρχαίων τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος στρατιωτῶν, οἵτινες ὑπηρετοῦσιν ἤδη ἢ θέλουσι καταταχθῆ εἰς τὴν ὁροφυλακὴν καὶ τῶν ἀνακατατεταγμένων στρατιωτῶν τοῦ εἰρημένου σώματος ὀρίζονται ὡς ἐφεξῆς:

1. Εἰς μισθὸν δροχμᾶς εἴκοσι πέντε κατὰ μῆνα καὶ

2. Εἰς ἀντίτιμον τῆς μερίδος τοῦ ἀλεύρου 16 λεπτῶν τὴν ἡμέραν.

Θεωροῦνται δὲ ἀνακατατεταγμένοι ὅσοι ὑπηρετοῦν ἤδη εἰς δευτέραν θητεῖαν, ἢ μέλλουσι νὰ καταταχθῶσιν ἐὰν ὑπηρετήσαν πρότερον δύο ἔτη εἰς τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1836 Διατάγματα σχηματισθέντα τάγματα τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ εἰς τὰ τάγματα τῆς ὁροφυλακῆς.

‘Ο ‘Ημέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

‘Ο Ὑπουργὸς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 30 Αὐγούστου 1848

‘Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΓ’.

Περὶ τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ῥωσσίαν συμφωνηθείσης ταχυδρομικῆς συμβάσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκφράσαμεν καὶ διατάττομεν τὰς:

Ἀρθρον Α’.

Ἡ μετὰ τῆς Ἡμετέρας Κυβερνήσεως καὶ τῆς τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας συμφωνηθεῖσα ταχυδρομικὴ σύμβασις, συνιστάμενη εἰς τὰ ἐπόμενα 19 ἄρθρα, ἐγκρίνεται κατὰ συνέπειαν ἅπασι αἱ διατάξεις καὶ ἅπαντες οἱ ὅροι, οἱ ἐμ-

περιεχόμενοι εἰς τὴν ῥηθεῖσαν σύμβασιν, εἴτε πρὸς ἑαυτοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, εἴτε πρὸς ὑποχρέωσιν τῆς Ἐπικρατείας τῆς Ῥωσσίας, ἐκτελεσθήσονται ὁλοκλήρως καὶ ἀκριβῶς. Τὰ δὲ 19 ἄρθρα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὸν παρόντα Νόμον.

Ἀρθρον Β’.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Ὑπουργοὶ Κ. Θ. ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 1848.

‘Ο ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 27 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΙΑ’.

Περὶ ἀποικισμού τῶν Κρητῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀρθρον 1.

Εἰς τοὺς ἀποικήσαντας ἐν τῇ Ἑλλάδι Κρητῆς, καὶ λαβόντας γαίαν δυνάμει τοῦ ὑπ’ ἀριθ. ΚΔ’ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου, ἢ τῶν ἀπὸ 13 καὶ 18 Ὀκτωβρίου 1834 Βασιλ. Διαταγμάτων περὶ συνοικισμού τῶν Κρητῶν εἰς Μινώαν καὶ Μεθώνην θέλουν παραχωρηθῇ τὰ ἐγγράφα τῆς ἰδιοκτησίας, εἰς ὅσους ἐκ τῶν μεταναστευσάντων ἤδη δὲν ἔλαβον εἰσέτι γαίαν θέλουν παραχωρηθῇ εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν 30—35 στρέμματα γῆς, ἀναλόγως τῶν μελῶν αὐτῆς· ἀλλὰ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν θέλουν χρησιμεύσει πρὸ πάντων ἐκεῖναι αἱ γαῖαι, αἵτινες ἢ κατέχονται ἀπὸ Κρητῆς καθ’ ὑπερβάσιν τῶν ὄρων τῶν προδιαρισμένων ἀπὸ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ τὰ Βασιλικά Διατάγματα, ἢ ἐγκατελείφθησαν ἀπ’ αὐτοῦ· ἐὰν δὲν ἤθελον ἐπαρκέσει αὗται, θέλουν παραχωρηθῇ καὶ ἐκ τῶν διαθέσιμων ἐθνικῶν γαιῶν, ἐπιφυλαττομένων τῶν ὄρων τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1843 νόμου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν.

Ἀρθρον 2.

Εὰν εἰς τοὺς νῦν ἀποίκους τῆς Μινώας δὲν ἐδόθη ἑκτασις γαιῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ περὶ συνοικισμού τούτου Βασιλικοῦ Διατάγματος, θέλει συμπληρωθῇ τὸ ἐλλείπον ἀπὸ ἐθνικῆς γαίας, κειμένης καὶ ἐκτὸς τοῦ δήμου Μινώας, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὄρων τοῦ εἰρημένου ὑπὲρ τῶν γεωργῶν νόμου.

Ἀρθρον 3.

Κατὰ τὴν Μῆλον καὶ Μινώαν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμοι ἐθνικαὶ γαῖαι, θέλουν παραχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀποίκους καὶ ἐκ τῶν

Άρθρ. 19. Δεκαπέντε ημέρας τουλάχιστον πρὸ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων δημοσιεύονται οἱ κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος, ἢ διὰ τινος ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ φύλλου, διοριζομένων παρὰ τοῦ Νομάρχου.

Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ άρθρου 36 τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὡρισμένη χρηματικῇ ποινῇ.

Άρθρ. 20. Ἄπαντα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἐκάστου νομοῦ ἐκλέγουσι τριάκοντα ἐνόρκους· ἐκαστον δ' ἐπαρχιακὸν συμβούλιον ἐκλέγει ἐξ αὐτῶν μόνον τὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ἀνήκοντα ἀριθμὸν, ἀναλογίας γενομένης μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ ὅλου νομοῦ· ἡ ἀναλογία αὕτη κανονίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. διατάγματος.

Τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν δύνανται νὰ κατατάξωσι μεταξὺ τῶν ἐνόρκων τὰ ἴδια αὐτῶν μέλη.

Άρθρ. 21. Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τοὺς παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων τοῦ νομοῦ ἐκλεγθέντας ἐνόρκους, ἑτέροισιν τριάκοντα ἐκ τῶν διορθωθέντων ἐπαρχιακῶν καταλόγων. Κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀναφερομένας ιδιότητες.

Άρθρ. 22. Ὅσαι διατάξεις ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργοῦνται.

Άρθρον παραπληρωματικόν.

Άρθρ. 23. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐκάστος δήμαρχος διὰ τὸ παρὸν μόνον ἔτος θέλει συντάξει κατὰ τὸ 1 ἄρθρον, τὸν κατάλογον τῶν ἤδη ἀνεγνωρισμένων ἐνόρκων τοῦ οἰκείου τοῦ δήμου.

Ἐπὶ τοῦ καταλόγου τούτου θέλει σημειῶναι κατὰ τὸ 3 ἄρθρον ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους.

Ἡ πρὸς σύνταξιν καὶ σημείωσιν τοῦ καταλόγου προθεσμία δύναται κατὰ τὴν χρεὶαν νὰ συντμηθῇ διὰ τὸ παρὸν ἔτος μέχρι ἐξ ἡμερῶν, ἢ δὲ διὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐπαρχοῦ μέχρι πέντε, καὶ ἡ πρὸς ἀναθεώρησιν τοῦ νομάρχου, μέχρι δέκα.

Ἡ ἐκθεσις τῶν παρὰ τοῦ νομάρχου ἀναθεωρηθέντων καταλόγων δύναται νὰ παραταθῇ, ἀνάγκης καλούσης, μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου, ἢ δὲ ἀποπεράτωσις αὐτῶν μέχρι τῆς πρώτης Νοεμβρίου.

Ἡ ἐκ τοῦ καταλόγου ἀπόσθεσις θέλει κοινοποιηθῇ πρὸς τοῦ νομάρχου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Οἱ ἡμέτεροι ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. Ἀριθ. 20.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ 4Γ'.

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Δοσίθεον Μιχαλακόπουλον.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ὁ Κύριος Δοσίθεος Μιχαλακόπουλος, ὠφελήσας τὸ ἔθνος καὶ πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν διὰ τῆς διδασκαλίας, περιπετὼν δὲ εἰς ἀμαυρωτικὴν ἀμβλυωπίαν, καὶ ἕνεκα τούτου ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας, θέλει λαμβάνει σύνταξιν 80 (ὀγδοήκοντα) δραχμῶν κατὰ μῆνα ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργός ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 12 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΝΟΜΟΣ 4Δ'.

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸν Κ. Α. Γ. Λευκίαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Ἐπειδὴ ὁ ἕνεκα τοῦ βιβλίου γήρως καὶ τῆς ἐκ τούτου προερχομένης ἀνικανότητος ἐσχάτως ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου Κύριος Α. Γ. Λευκίας διετέλεσεν ἐκπαλαί τιμῶν τὸ ἔθνος διὰ τῶν πολυειδῶν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν συγγραμμάτων, ἀπὸ δὲ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ὠφέλησε τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν διὰ τῆς διδασκαλίας, προσδιορίζεται εἰς αὐτὸν σύνταξις 150 (ἐκατὸν πενήντα) δραχμῶν κατὰ μῆνα, ἀρχομένη ἐκ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἀπελύθη τῆς ἐν τῷ Βασιλ. Πανεπιστημίῳ Καθηγησίας.

Ὁ ἡμέτερος ὑπουργός τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, θέλει ἐνεργῆσαι καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργός Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

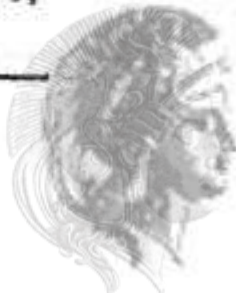
Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

1) Έγγειος φόρος 10 τοις εκατόν ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς.

2) Δικαίωμα ἐπικαρπίας.

α. 15 τοις 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν ἀγρῶν.

β'. 10 τοις 100 ἐπὶ τῶν προϊόντων παντὸς εἶδους φυτείας εἴτε τὰ κτήματα, ὄντα πρότερον ἐθνικά, παρελήφθησαν καὶ ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινούς διακατόχους, τῇ ἐγκρίσει ἢ μὴ τῆς Κυβερνήσεως, εἴτ' ἐφυτεύθησαν μετ' ἀδείαν τῶν πρώην ιδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς, τῇ ἀδείᾳ ἢ ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2. Τὰ εἰς τοὺς ἀποίκους Κρήτας, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸν ἐγγειον φόρον, ὅταν ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἐκδοθέντος πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, ὅτι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἄλλην φορολογίαν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ φόροι τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως εἰς ιδιώτας, θέλουν ἀποδοθῆ, κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια ὅρους.

Ἄρθρ. 4. Ὁ φόρος εἰς χρήματα 3 τοις 0|0 ἐπὶ τῶν διὰ προικοδοτήσεως, ἢ ἐκποιήσεως ἐπὶ δεκαετεί πιστώσει ἀποκτηθέντων κτημάτων, πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 καὶ 3|15 Νοεμβρίου 1836 νόμων, καὶ ἐν τῇ ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ, ὅταν ἐκ τοῦ πωλητηρίου ἐξάγεται ἡ συμφωνία τῆς τοιαύτης πληρωμῆς. Ἀλλ' ἐὰν συνέβη καθυστέρησις τοῦ ἀνωτέρου φόρου, κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἐπιτρέπεται, καὶ πρὶν ἐτι λήξῃ ἡ προθεσμία τῆς πληρωμῆς, νὰ γενῇ κατάσχεσις καὶ ἐκποίησης ἀναλόγου μέρους τῶν παραχρησόμενων καρπῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἐνεστώσης χρήσεως καὶ μιᾶς τῶν παλαιότερων.

Ἄρθρ. 5. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν φορολογίαν.

1) Τὰ ἄχυρα.

2) Ἐν στρέμμα γῆς, ὅπου καὶ ἂν κεῖται, δι' ἕκαστον ἰδιοκτήτην, ἢ καλλιεργητὴν, πρὸς καλλιέργειαν λαχανικῶν ἢ ὀσπρίων.

3) Τὰ σποράδην φυτευμένα ὀπωροφόρα δένδρα τόσον ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου στρέμματος, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, αὐλὰς, καὶ ἀμπελώνας.

4) Τὰ ἀσταχολόγια, ἀνὰ 2 μόνον κοιλά δι' ἕκαστον ἀσταχολόγον.

5) Ὁ λινχρόσπορος, καναρόσπορος, καὶ ριζαρόσπορος.

6) Τὰ φύλλα τῶν σικαμικομωρεῶν, κατ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐγγειον φόρον.

7) Ἡ ῥόδη, καὶ ὁ βίκος, ὅταν δὲν ἀλωνίζονται· καὶ

8) Ὁ ἐγγειος φόρος 50 ὀκάδων ἐλαιῶν, πρὸς ἰδίαν χρῆσιν ἑκάστου ἰδιοκτητοῦ ἐκ τῶν πρὸς βρώσιν χρυσιμῶν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ διαθέσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ἐγκτητικοὶ φόροι ἐνοικιάζονται διὰ δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδόσει ὁμοειδῶν καρπῶν ἐκ τῶν κυριωτέρων τοῦ ἐνοικιαζομένου μέρους, τοὺς ὁποίους προσδιορίζει τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, ἢ εἰσπράττονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ ὅποταν δὲν παρουσιάζονται προσφερταὶ εἰς τὰς ἐνεργουμένης δημοπρασίας, ἢ αἱ προσφοραὶ εἰσὶ δυσανάλογοι τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 7. Οἱ ἀνωτέρω φόροι ἐνοικιάζονται κατὰ χωρίον, ἢ κατὰ πλῆθος συνάμα χωρία, μέχρις ὁλοκλήρου δήμου, ὅταν τὰ ὅρια ᾗναι δυσδιάκριτα· ἀλλ' οἱ οἰκονομικοὶ ἔργοι ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν ἀκριβῶς εἰς τὴν διακήρυξιν, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅρια τῶν χωρίων, οἱ δ' ἐνοικιασταὶ

ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ δημοσίου περὶ ἀποζημιώσεως, νὰ ζητήσωσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνουν ἀναγκαίας περὶ ὁρίων ἢ θέσεων.

Ἄρθρ. 8. Αἱ διενεργοῦσαι τὰς δημοπρασίας ἀρχαὶ εἰσὶν ὁ οἰκονομικὸς ἐφορὸς καὶ ὁ ἐπαρχος, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ ἐιρηνοδίκης. Ἀποπέμπονται δὲ οὗτοι τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἀπότισιν πάσης τυχόν προκυφόμενης εἰς τὸν δημοσίον ζημίας, ὡς ἐκ τῆς ἀναξιοχρεώσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ προσφεθέντος ἐγγυητοῦ, καθὼς καὶ ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαί, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ, περὶ τοῦ ἀξιοχρεοῦ τῶν ἀνωτέρω ὀφειλετῶν, τὰ ὁποῖα ὅμως ὀφείλουν νὰ ἐκδίδωσιν, ὡς καὶ ζητηθῶσιν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ δὲ δημοσίον ἔχει, δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκην ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, ἂν παρουσιασθῇ ἀνάγκη νὰ δώσῃ τειοῦτον. Ἡ δυνάμει τοῦ δικαίωματος τούτου ἐγγραφισμένη ὑποθήκη, ἐπιμελεῖται τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, περιορίζεται εἰς κτήματα, τῶν ὁποίων ἡ πραγματικὴ ἀξία θέλ' εἶσθαι ἴση μετὰ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Ἄρθρ. 10. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν νὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἢ νὰ διαθετῇ οἷον οὐδέποτε καρπούς, πηγάζοντας ἀπὸ τὴν ἐνοικιασθεῖσαν προσόδον, πρὶν εἰσλαβῇ εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, καὶ συμπληρωθῇ τὸ ποσὸν τοῦ εἶδους, δι' ὃ κατέστη χρεώστης· μόνον δὲ μετὰ τὸν συμψηφισμὸν τοῦ χρεοῦς τοῦ παραλαμβάνει ἐκ τῆς εἰδικῆς, ἢ κεντρικῆς ἀποθήκης, ἢ εἰσπράττει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου, ἀδείᾳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, κοινοποιουμένη εἰς αὐτοὺς διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, τοὺς πλεονάζοντας καρπούς, ὡς καὶ ἐκείνους δι' οὓς δὲν ἔχρεώθη, διαθέτων αὐτοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ἀλλὰ τοὺς ἀρνημένους εἰς τὴν ἐλευθέραν διαθέσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ καρπούς οἱ φορολογούμενοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μετακομίσωσι, παρὰ εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ὑπάρχει συστημένη ἢ κεντρικὴ ἀποθήκη διὰ τοὺς καρπούς τοῦ δήμου τῶν, ἢ εἰς ἄλλο μέρος, μὴ ἀπέχων πλέον τῶν τριῶν ὥρων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ μετακινεῖται. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας πρὸς κατάβλησιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὅροι τῶν δημοπρασιῶν, αἱ συμφωνίαι τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν, θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 12. Α. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως οἷον οὐδέποτε κατὰ τῶν φορολογουμένων ἀπαιτήσεως, νὰ παρευρίσκονται εἰς τὰ χωρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους τῆς συγκομιδῆς τῶν δεματίων εἰς τὰ ἀλώνια, τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῶν ἐν τοῖς ἀλωνίοις καρπῶν, καὶ τοῦ ἀλωνίσματος, ἢ κοπανίσματος αὐτῶν μετρητοῦ θετικῶς καὶ ἐγγράφως εἰς τὰ φορολογικὰ βιβλία τοὺς πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένους φόρους.

Β'. Οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ ἀλωνίσματος τῶν προϊόντων τῶν· ἀλλ' ὅμως ὀφείλουν 1) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγρούς ἐθνικοὺς συνορεύοντας μετὰ καλλιεργημένους ἀγρούς ἰδιωτικοὺς, ἢ ἄλλους, μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ δικαίωματος τῆς ἐπικαρπίας, καὶ 2) ὅσοι καλλιεργοῦν ἀγρούς, συνορεύοντας μετὰ ἀγρούς μὴ ὑποκειμένους εἰς τὴν εἰς εἶδη ἀπόδοσιν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐπὶ τῇ προφορικῇ δηλώσει τῶν πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν, νὰ ζητήσωσιν τὴν περὶ θερισμοῦ ἀδειαν τὴν ὁποίαν

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτιμήσεως ἐγγράφεται ἀμέσως εἰς πρωτόκολλον ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐκτίμησιν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ στελέχους ἐκκοπόμενον διπλότυπον παραδίδεται τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ εἰς τοὺς φορολογουμένους. Ἄν δὲ ὁ φορολογούμενος, ἢ ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ δὲν συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διορίζεται, αἰτῆσαι ἐνὸς τῶν μερῶν, ἐπιδιαιτητὴς παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου ὅστις δίδει τὸν εἰς τὸ ἄρθρ. 25 ὅρκον, καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς παραδεχόμενος θατέραν τῶν γνώμων· κατὰ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ ἡμπορεῖ νὰ λάβῃ χώραν ἐξαιρέσεις, κατὰ τὰς περὶ ἐξαιρέσεως διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρον 24. Ἡ ἀντιμισθία τῶν ἐπιδιαιτητῶν, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ὁ ἐπαρχὸς ἀπαξ πρὸ τῆς ἐκτιμήσεως, πληρώνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δρ. 6 τὴν ἡμέραν.

Ἄρθρον 25. Οἱ ἐκτιμηταὶ τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ὡς καὶ οἱ ἐκ μέρους τοῦ ἐπαρχοῦ διοριζόμενοι ἐν περιπτώσει τοῦ ἁρθροῦ 23, ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ὅταν μέλλωσι νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των, τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

«Ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου νὰ ἐκτελέσω τὴν εἰς ἐμὲ ἐμπιστευθεῖσαν ὑπηρεσίαν μὲ πίστιν καὶ εὐσυνειδησίαν χωρὶς νὰ χαρισθῶ πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου εἰς τὸν φορολογούμενον, καὶ χωρὶς νὰ ἀδικήσω αὐτὸν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου δι' ὅποιονδήποτε λόγον.»

Ὁ ὅρκος γράφεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 26. Οἱ εἰς χρήματα ἀποδιδόμενοι φόροι θέλουν εἰσπραθῇ τῶν μὲν κτηνῶν, περιβολίων, μπουτανίων, κήπων, γεωμῆλων καὶ τῶν τοιούτων τὴν 1 Ὀκτωβρίου, τῶν δὲ ἀμπέλων καὶ θαμνακίων τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ τῶν ἐλαιοδένδρων, καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον μέλλει νὰ μετακομισθῇ ἀπὸ τὰ ἐλαιοτριβεύα ὡς καὶ τῶν πρὸς βρώσιν χρησίμων ἐλαίων ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὸ τέλος τῆς συγκομιδῆς αὐτῶν· δὲν συγχωρεῖται δὲ ἐξαγωγή ἐκ τῶν ἐλαιοτριβεύων ἄνευ προηγηθείσης πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ἀλλ' ἐάν τις αἱ ἐλαίαι ἐκθλιβῶνται ἐκ διαλειμμάτων, ὁ φόρος πληρώνεται κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκθλίψιν.

Μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ ἐλαίου, ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν ἐγγράφει τὸ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν καταλογισθέντα εἰς χρήματα φόρον, εἰς τὸ ὅποιον κρατεῖ διπλότυπον βιβλίον, συμμορφούμενος μὲ τὰ ἐν τῷ ἁρθρῷ 15 τοῦ παρόντος νόμου ὠρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῶν εἰς τὰ Τελωνεῖα τοῦ Κράτους εἰσπραττομένων φόρων.

Ἄρθρον 27. Ὁ ἔγγειος φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος, τῶν θαλαυοικιδίων, τῆς μετάξης, τοῦ ῥιζαρίου, τοῦ πρινοκοκκίου, τῶν ξηρῶν σύκων καὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτοκαλλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας, εἰσπράττεται εἰς τὰ τελωνεῖα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, ἢ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν αὐτῶν τῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 28. Ὁ ἔγγειος φόρος τῆς σταφίδος καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς καὶ ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τῶν 10 0/0 διὰ τὸν ἔγγειον φόρον καὶ ἐξ διὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα.

Ἄρθρον 29. Ὅλα κατὰ πρῶτον ἀποκοπῇ ἢ τιμῇ τῆς σταφίδος συντάσσεται πρωτόκολλον τῆς τρεχούσης καὶ ἀποκοπείσης τιμῆς παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, ἀφοῦ γνωμοδοτήσωσι τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐτοληπετέρων ἐμ-

πόρων, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἰδιοκτῆται σταφίδων, λαμβανόμενοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων.

Τὸ πρωτόκολλον, ἐν ᾧ θέλει διακρίνεσθαι ἐκάστη ποιότης, καὶ ἡ στεγνὴ ἀπὸ τὴν τυχόν βρεγμένην σταφίδα, ἐνδιαλκμβάνον, ἐκτὸς τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς, καὶ ἐν ἐννατημόριον περιπλέον, ὑποβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὅποιον ἐκδίδει τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπόφασίν του.

Ἄρθρον 30. Οἱ ἀνωτέρω ἔμποροι καὶ ἰδιοκτῆται ὀφείλουν νὰ ὑπογράψωσι εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐνᾷ ἐκτίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι παρ' αὐτῶν πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος.

Ἄρθρον 31. Ἐάν καὶ ὁσάκις ἀκολούθως συμβῇ κίφινδία αὐτομείωσις τῆς τιμῆς τῆς σταφίδος συντάσσεται νέον πρωτόκολλον, εἴτε κατ' αἰτησιν τῶν σταφιδεμπόρων, εἴτε κατ' αἰτησιν τοῦ τελώνου, εἴτε κατ' αἰτησιν ἄλλης τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἁρθρῷ 29 σημειωμένων ἀρχῶν, τὸ ὅποιον ὑποβάλλεται ὡσαύτως ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 32. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον ἰδιωτῶν, ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς, ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ δημοσιεύοντος τὴν ἀπόφασιν φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ μέρος, ὅπου γίνεται ἡ ἐξαγωγή.

Ἡ προσφυγὴ δὲν ἐπιφέρει ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 33. Πρὶν προσδιορισθῇ καὶ ἀποκοπῇ ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος κατὰ τὸ ἁρθρὸν 29, ἐάν τις θελήσῃ νὰ ἐξαγάγῃ σταφίδα θέλει μὲν ἐπιτρέπεσθαι εἰς αὐτὸν ἡ ἐπιβίβασις καὶ ἡ ἐξαγωγή, ἀλλὰ διὰ προηγουμένης ἀξιοχρέου ἐγγυήσεως, ὅτι θέλει πληρῶσαι τὸν ἔγγειον φόρον καὶ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

Ἄρθρον 34. Οἱ ἐκ τῶν θαλαυοικιδίων συλλεγόμενοι καρποὶ ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον ἄνευ διακρίσεως ἰδιοκτητῶν ἢ ἐθνικῶν, εἰσπραττόμενον εἰς τὰ τελωνεῖα μετὰ τοῦ τέλους τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ κανταρίου λογιζομένου πρὸς 14 ὀκάδας, ἄνευ διακρίσεως ποιότητος.

α.) Διὰ τὴν Κέαν, Λακωνίαν καὶ Λακεδαιμόνα ἔγγειος φόρος δραχ. 1,10

Τελωνιακὸν δικαίωμα 65

β.) Διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας ἐγκτητικὸς φόρος 3,

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

γ.) Διὰ τὴν Ἀχαΐαν καὶ λοιπὴν Πελοπόννησον, Ἀττικὴν καὶ Ἀνάτολ. Ἑλλάδα ἔγγειος φόρος δρ. δρ. 1,05

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

δ.) Διὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος δρ. 2

Τελωνιακὸν δικαίωμα 60

Ἐπὶ τῶν κικιδίων.

Διὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν, Αἰτωλίαν καὶ Τριχωνίαν ἐγκτητικὸς φόρος κατ' ὀκάν λεπτ. 25

τελωνιακὸν δικαίωμα » 6

δι' ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη ἔγγειος φόρος » 10

καὶ τελων. δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν ὀκάν » 6

Ἄρθρον 35. Ὡς πρὸς τὰ μέρη, ὅπου ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή τῶν θαλαυοικιδίων θέλουν τηρηθῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 (31) Μαρτίου 1843 τελωνιακοῦ ὁργανισμοῦ.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει φροντίσει νὰ ληρθῶσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐπιτήρησιν μέτρα.

Άρθρ. 9. Όστις τῶν κτηνοτρόφων παραλείψη νὰ δηλώσῃ ἐν-
τός τῆς παρὰ τοῦ άρθ. 4 ὀριζομένης προθεσμίας τὰ ζῶα του,
ἢ δηλώσῃ αὐτὰ ἑλλειπῶς ὑποβάλλεται ἐκτός τοῦ ἀπλοῦ φό-
ρου καὶ εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν σχετικῶν ἐξόδων τῆς ἀπαριθμή-
σεως τῶν ζῶων του, καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ χρηματικὴν ποινὴν,
ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ φόρου τῶν ζῶων τὰ ὅποια ἐπροσπά-
θησε νὰ ὑποκρύψῃ καὶ τὸ μὲν πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὅτανκίς
ὁ φόρος τῶν ἀνακαλυφθέντων ζῶων δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ.
20, ἢ δὲ χρηματικὴ ποινὴ ὅσας τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώ-
τερον. Τὸ τρίτον τῆς ποινῆς, ἢ τοῦ προστίμου δίδεται εἰς τὸν
καταμνηνυτὴν, ἐξαριωμένον τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀπαριθμήσεως,
καὶ τῆς διοριζούσης αὐτὸ Ἀρχῆς. Μόνοι δ' οἱ ἐκ τῆς ἀλλοδα-
πῆς εἰσερχόμενοι ἐντὸς τοῦ Κράτους κτηνοτρόφοι, μεταφέρον-
τες μεθ' ἑαυτῶν τὰ ζῶα των, μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐποχῆς τῶν
δηλώσεων καὶ διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπαριθμῆσιν προθεσμίας
δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς τοῦ παρόντος άρθρου ποινάς.

Ἡ δ' ἀπαριθμῆσις τῶν ζῶων τούτων θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ
τῆς πρώτης τελωνιακῆς Ἀρχῆς συντασσομένου πρωτοκόλλου, τὸ
ὅποιον θέλει διευθύνεσθαι πρὸς τὸν ἀρμοδίον οἰκόν. ἔφορον,
πρὸς εἰσπραξίν τοῦ νενομισμένου φόρου.

Άρθρ. 10. Ὁ ἐπὶ τῶν ζῶων φόρος πληρόνεται ἐντὸς τῆς 15
Μαΐου, τῶν δ' ἐξερχομένων ἀπὸ τὸ Κράτος ὁ φόρος θέλει πλη-
ρῶνεσθαι πρὶν τῆς ἐξόδου αὐτῶν, καὶ ἂν προηγήται αὕτη τοῦ
ἀνωτέρω μηνὸς ἐπομένως αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ δὲν θέλουν ἐπι-
τρέπει τὴν ἐξοδὸν, πρὶν παρουσιασθῇ εἰς αὐτάς τὸ ἀποδεικτικὸν
τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Ὡσαύτως δὲν ἐπιτρέπεται οὐδαμῶς
ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου ἢ ἐπαρχίαις εἰς ἐπαρχίαν διὰ τῶν ζῶων
τῶν ὁποίων οἱ κύριοι δὲν ἔχουν σταθερὰν διαμονὴν εἰς ἓνα τῶν
Δήμων τοῦ βασιλείου, ἂν δὲν πληρώσωσι προηγουμένως τὸν
εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα φόρον, ἢ ἂν δὲν δώσωσιν ἀξιοχρεὼν ἐγγύ-
ησιν.

Άρθρ. 11. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ βουκαὶ θέλουσιν ἐνοικισθῇ. Εἰδι-
κὸς Νόμος ἰσονομίᾳ ἐκδοθησόμενος θέλει ὀρίσει αὐτάς καὶ κα-
νονίσει τὰ περὶ τῶν βουκῶν ἐν γένει. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως
τούτου διατελοῦν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ άρθ. 11 τοῦ ἀπὸ 2
Μαρτίου π. ε. Νόμου.

Άρθρ. 12. Ἡ δηλώσις τῶν χοίρων διὰ τὸ ἔτος 1849 ἐξα-
ρέσει ἐνὸς οἰκοσίου δι' ἐκάστην οἰκογένειαν, θέλει γείνη ἐντὸς
τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου π. ε. ἢ δὲ ἀπαριθμῆσις καὶ ἐξακρίβωσις
αὐτῶν κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον τὰ περὶ προσδιορισμοῦ καὶ εἰ-
σπραξέως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ζῶων τούτων θέλουν κανονισθῇ
διὰ τοῦ κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος ἐκδοθησομένου Νόμου.

Άρθρ. 13. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ θέλει ἀναγνωσθῇ ἐπ' Ἐκκλησίας εἰς
ὅλας τὰς κοινότητας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν δηλώσεων.

Άρθρ. 14. Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύ-
σει καὶ ἐκτελεσει τὸν παρόντα νόμον καὶ δώσει τὰς περὶ τὴν
ἐκτέλεσιν ἀναγκαίας ὁδηγίας καὶ τύπους.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου-
σίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ
Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Τῇ αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΕ'.

Περὶ συστάσεως μιᾶς ἐδρας διδασκάλου ἐν τῷ
σχολείῳ τῶν τεχνῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρ. 1.

Συνιστᾶται ἐν τῷ σχολείῳ τῶν τεχνῶν μιᾶ ἐδρα διδασκά-
λου διὰ τὴν παράδοσιν τῆς στενογραφίας μὲ μηνιαῖον μισθὸν μέ-
χρι διακοσίων δραχμῶν.

Άρθρ. 2.

Ἡ ἐδρα αὕτη θέλει καταργηθῇ, ἂν ἤθελε θεωρηθῇ περιττὴ
παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ἐξακολουθήσῃ τοῦ μαθήματος τούτου.
Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύ-
σει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη

ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΣ'.

Περὶ θανατώσεως τῶν περιπλανωμένων ζῶων χοίρων καὶ
αἰγῶν ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς:

Άρθρ. 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ δήμους ἀγροφύλακας νὰ θανα-
τόνωσι τὰ ζῶα, χοίρους καὶ αἰγας, τὰ ὅποια ἤθελον καταλάβει
περιπλανώμενα ἄνευ ἐπιτηρήσεως ἐντὸς ἀλλοτρίας ιδιοκτησίας,
καὶ ἐλάπτοντα αὐτὴν τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τοὺς ιδιο-
κτήτας, ἢ εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ἀντ' αὐτῶν ἐντὸς τῶν ιδιοκτη-
σιῶν των ἐπίσης ἐπιτρέπεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀστυνομι-
κοὺς καὶ δημοτικοὺς κλητῆρας, καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας, νὰ
θασύνωσι τοὺς χοίρους, οἵτινες ἤθελον περιπλανᾶσθαι ἐντὸς τῶν
πόλεων τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους.

Άρθρον 2.

Οἱ οὕτω θανατωθέντες χοῖροι, καὶ αἰγες, ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐ-
τῶν, ἀνήκουν εἰς τοὺς ιδιοκτήτας τῶν ζῶων μετὰ προηγου-
μένην ἀποζημίωσιν τῆς τυχόν προξενηθείσης βλάβης πρὸς ὀφ-
ελος τοῦ ιδιοκτήτου, καὶ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ προστίμου πρὸς ὀ-
φελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, κατὰ τὸ άρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 13
(25) Μαΐου 1835 νόμου, περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς
βλάβης ἐκ τῆς βουκῆς τῶν ζῶων.

Άρθρον 3.

Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ παρέλευσιν
τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Άρθρ. 4.

Οἱ ἡμέτεροι Ὑπουργοί, ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ὁ τῆς Δι-

Τραπεζης μετά την επίσημον δήλωσιν του αφαιρεθέντος ποσού των χρημάτων.

Άρθρον 2.

Ἡ δοθησομένη ἀποζημίωσις θέλει ἐπιστραφῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἐν μέρει, ἢ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ἅμα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργηθησομένων κοινῶς καταδικωτικῶν μέτρων ἡ-
θελον ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν τ' ἀφαιρεθέντα χρήματα.

Άρθρον 3.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον χορηγεῖται συμπληρωτικὴ πίστωσις ἐκ δραχ. 120, 800, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τοῦ 1848.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσιεύσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΗ'.

Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὸν ἐπὶ τῶν
ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε:

Άρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν ἐκτακτὸς πίστωσις δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων ἐπὶ τοῦ ἐφετεινοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν (Κεφάλ. Γ'. Γενικά μέτρα ἀσφαλείας.)

Άρθρον 2.

Ἡ ποσότης αὕτη θέλει διατεθῇ διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

Άρθρον 3.

Εἰς τοὺς Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ἀνατίθεται, ἐφ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου, δημοσιευθησομένου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ

Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαΐου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΘ'.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Άρθρον 1.

Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων κατὰ τὸ ἔτος 1848 προσδιορίζεται εἰς 1.000

Οἱ χίλιοι οὗτοι ἄνδρες θέλουν διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπὸ μὲν τῶν νομαρχῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν νομῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἐπαρχῶν εἰς τοὺς δήμους τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν

Άρθρον 2.

Οἱ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν Ἡμέτεροι ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ. Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 17 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ Ι'.

Κατὰ ζωοκλοπίας καὶ ζωοκτονίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε.

Άρθρ. 1. Ὁ ζωοκλόπος, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὀριζομένων ποινῶν, καὶ πολιτικῶν ἀποδοσέων καὶ ἀποζημιώσεων ὑποβάλλεται καὶ εἰς πρόστιμον, ἢ εἰς χρηματικὴν ποινὴν, διπλασίαν τῆς τιμῆς τοῦ κλαπέντος, ἢ θανατωθέντος ζώου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῆς διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Άρθρ. 2. Ὁ ἀνκαλύψας ζωοκλόπον, ἢ ζωοκτόνον λαμβάνει, ὡς ἀμοιβὴν, ὅλοκληρον τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ζωοκλόπος ἢ ζωοκτόνος καταδικάσθη· περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνκαλύψαντος λέλει γίνεσθαι μνεῖα εἰς τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

Άρθρ. 3. Ἀφοῦ κατασταθῇ τελεσίδικος ἡ κατὰ τοῦ ζωοκλόπου ἢ ζωοκτόνου ἀπόφασις, οὗτος ὀφείλει ν' ἀποτίσῃ ἀμέσως καὶ ἀνυπερθέτως τὸ πρόστιμον, ἢ τὴν χρηματικὴν ποινὴν, τὴν νόμιμον ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν κύριον τοῦ ζώου, καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα ἄλλως, ἐπιμελεία τοῦ ἀρμοδίου Ταμείου, γίνεσθαι ἀμέσως προσωπικὴ κράτησις, κατάσχεσις, καὶ πώλησις ἀναλό-

οφείλει οὗτος νὰ δώσῃ παρευθὺς· ἄλλως οἱ φορολογούμενοι προχωροῦν εἰς τὸ θέρος, ἀλλ' ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς καλλιεργούντας ἀγροὺς ἰδιωτικούς καὶ ἐθνικούς νὰ θερίζωσι ταυτοχρόνως, ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καρποὺς ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν. Ἡ δὲ ἐκλογὴ μένει εἰς τὸν φορολογούμενον.

Γ'. Ἡ σφράγις καὶ ἀποσφράγις τῶν ἀλωνίων, καὶ ἡ καταμέτρησις τῶν καρπῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν· ἀλλ' ἐὰν οὗτοι δὲν ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ἡμέρας διὰ μὲν τὴν ἀποσφράγισιν αὐθόρμητοι, διὰ δὲ τὴν καταμέτρησιν προσκαλούμενοι, ὁ φορολογούμενος ἐνεργεῖ τὴν μὲν ἐνώπιον 2 μαρτύρων, τὴν δὲ μέτρησιν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ παρέδρου, ἢ ἐν ἐλείψει τούτων, ἐπὶ παρουσίᾳ 2 μαρτύρων, συντασσομένοι πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖται διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Δ'. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων παραβῇ τὰς διατάξεις τῶν § Β' καὶ Γ'. τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, καὶ ὅστις ἐνώσῃ δεμάτια ἐθνικὰ μὲ ἰδιόκτητα, καὶ ὅστις ἀφαιρέσῃ προϊόντα ἀλωνισμένα, ἢ μὴ, ἢ δι' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τρόπου προσπαθῇ νὰ ζημιώσῃ τὸν ἐνοικιαστήν, ἢ τὸ δημόσιον, ἂν μὲν ἡ ζημία δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ, ὑποβάλλεται ἐκτὸς τῆς ἀποδόσεως τοῦ νομίμου φόρου εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ἴσῃ μὲ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ ὁποῖον ἀπεπειράθη νὰ ὑπεκφύγῃ· ἄλλως, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ζημίας δὲν ᾔται γνωστὸν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δρ. 5—50. Τὸ πρόστιμον εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον· ἀλλ' ἐὰν ἡ πράξις ἀνεκαλύφθῃ ἢ καταγγεῖλθῃ ἀπ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἐνοικιαστήν, ἢ τὸν ἐπιστάτην, τὸ τρίτον τοῦ προστίμου δίδεται εἰς αὐτὸν, τὰ δὲ λοιπὰ δύο εἰς τὸ δημόσιον.

Ε'. Ἡ προανάκρισις τῶν ἀνωτέρω παρανόμων πράξεων ἐνεργεῖται ἐπὶ αὐτοῦ χάρτου, παρὰ τοῦ δημάρχου, ἀστυνόμου, ἢ παρέδρου τοῦ τόπου, ἐνθα συνέδρουν κατὰ τὰ ἐν τῇ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένα, ἡ δὲ ἐκδίκασις αὐτῶν γίνεται ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πταισματοδικεῖον, ἢ πλημμελειοδικεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς αὐτῆς δικονομίας.

ΣΤ'. Εὰν τὰ παρανόμως ἀφαιρεθέντα προϊόντα παρήχθησαν ἀπὸ κτήματα διαφιλονεικούμενα με ἀξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ κατηγορουμένου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ κάμνει μνείαν τοῦ περιστατικοῦ τούτου εἰς τὴν ἀπόφασίν του, καὶ ἐπιβάλλει τὸ πρόστιμον, ὡς ἐπὶ ἰδιοκτητῶν κτημάτων· τὸ δὲ πρόστιμον ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλει ἐπιβάλλεσθαι, ὅταν τὸ κτῆμα ᾔθελε κρυχθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ὅτι εἶναι ἐθνικόν.

Ἀρθρ. 13. Ἡ ἀποδεκτικὴ τῶν πρῶτων καρπῶν, ἥτοι τοῦ σίτου τῆς κριθῆς, τοῦ σιμιγῶ, τοῦ διμήνου (μαρτιάτικου), τῆς σικάλως (βρύζης) τῆς βρώμης, τοῦ κυμήνου, γλυκανίσου, συσμοῦ, λιναρίου, τῶν ὀσπρίων κτλ. ὡς καὶ τῶν ὀψίων, τῶν εἰς τὰ ἀλώνια κοπανιζομένων, γίνεται ἐπὶ τῶν ἀλωνίων διὰ μέτρου χωρητικότητος τοῦ κοιλοῦ, ἢ διὰ ζυγίσματος, ὅταν τὰ εἶδη ᾔναι ἀνεπίδεκτα μετρήσεως, τῶν δὲ ἀραβοσίτων ἐκείνων, ὅσοι δὲν κοπανίζονται εἰς τὰ ἀλώνια, ἀλλὰ μεταφέρονται εἰς κώνους εἰς τὰς οἰκίας τῶν φορολογουμένων ἢ βεβαίωσις γίνεται ἢ δι' ἐκτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀγῶν, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρ. 23, ἢ διὰ δ' κμῆ. γεμιζομένου ἀπὸ κώνους ἐνὸς κοφρινίου, τὸ ὁποῖον σφραγίζεται, καὶ μετὰ 15 ἡμέρας κοπανίζεται, ζητεῖνται ὁ ἐν αὐτῷ καρπὸς, καὶ ἐπὶ τῇ θάσει αὐτοῦ προσδιορίζεται ἐξ ἀναλογίας τὸ ποσὸν τῆς παραγωγῆς ὡς καὶ ὁ φόρος· ἀλλ' ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ φορολογούμενοι προτιμοῦν τὴν διὰ δοκιμῆς βεβαίωσιν τῶν ἀραβοσίτων τῶν, ὀφείλουν 10 ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκτιμήσεως νὰ εἰδοποιήσωσι τὸν ἐνοικιαστήν διὰ τοῦ δημάρχου ἢ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου τῶν

Ἀρθρ. 14. Τοὺς ἀνωτέρω φόρους ὑποχρεοῦνται οἱ φορολογούμενοι νὰ μετακομίσωσι καὶ παρὰδώσωσι, τοὺς μὲν πρῶτους,

ὡς καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὀψίων κοπανιζομένους ἀπὸ τὸ ἀλῶνι· τοὺς δὲ ὀψίμους μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου προσδιορισμένην κεντρικὴν ἀποθήκην ἐντὸς ἐκάστου δήμου κατ' ἐκλογὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατ' ἐκλογὴν τοῦ καὶ εἰς τινὰ ἐκ τῶν πλησίων τοῦ οἰκείου δάμου τῶν φορολογουμένων τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, ὅταν αὕτη δὲν ἀτέχῃ πλειότερον τῶν τριῶν ὥρων ἀπὸ τὰ χωρία τοῦ δήμου των, ἐξ ὧν μετακομίζονται οἱ φόροι· ἀλλ' ὅσοι τῶν φορολογουμένων δὲν εὐκολύνονται νὰ μετακομίσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην τοὺς καρποὺς των, δύναται νὰ τοὺς ἐναποταμιεύσωσι προσωρινῶς εἰς εἰδικὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου των ἀποθήκην τῆς ὁποίας τὸ ἐνοίκιον, ἐξ ἀναλογίας τοῦ ἀποθηκευθέντος ποσοῦ, εἶναι εἰς θάρος των, ἀλλ' ἐντὸς 20 τοῦ πολὺ ἡμερῶν ὀφείλουν νὰ τοὺς μεταφέρωσιν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην· ἂν δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οἱ φορολογούμενοι ἀμελήσωσιν, ἢ ἀρνηθῶσι τὴν μετακομιδὴν τῶν φόρων, τὸ δημόσιον μετακομίζει αὐτοὺς καταλογίζον τὰ εἴσοδα τῶν ἀγωγίων εἰς θάρος τῶν ἀμελησάντων φορολογουμένων.

Πᾶσα εἰδικὴ ἀποθήκη ἐπιτηρεῖται, σφραγίζεται καὶ ἀποσφραγίζεται ἐκαστὴν ἑσπέραν καὶ πρωίαν παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ παρέδρου τοῦ χωρίου, ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του.

Τοὺς κατ' ἐκτίμησιν, ἢ διὰ δοκιμῆς ἀποδεκατομένους καρποὺς, ἐὰν μετὰ τὸ κοπάνισμα καὶ τὴν ἐντελῆ ἀποξήρανσίν των δὲν τοὺς μετακομίσωσιν οἱ φορολογούμενοι εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, προσκαλοῦνται εἰς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ οικονομικοῦ φόρου διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν· ἐὰν δὲ μετὰ παρέλευσιν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προτλήσεως δὲν τοὺς μετακομίσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσιν αὐτοὺς εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ θάσει τῶν κατ' ἐκτίμησιν τὴν ἐποχὴν ἐπικρατούσων εἰς τὸν τόπον τιμῶν. Ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ ὁ ἐνοικιαστής ἢ λαμβάνει τοὺς πλεονάζοντας τοῦ χρέους τοῦ καρποῦ κατὰ τὸ ἀρθρ. 10 ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἂν τοιοῦτοι εἰσέσχθησαν, ἢ εἰσπραττεῖ αὐτοὺς εἰς χρήματα τῇ συνδρομῇ τοῦ ταμείου ἐπὶ τῇ θάσει τῶν τρεχουσῶν τιμῶν, δηλῶν τὴν περὶ τούτου θέλησίν του ἐγγράφως πρὸς τὸν οικονομικὸν ἑφορον πρὸ τῆς λήξεως τῆς εἰκοσαήμερου προθεσμίας.

Πᾶς δῆμος ἐντὸς τοῦ ὁποίου συγκεντροῦνται οἱ εἰς εἶδη ἀποδιδόμενοι φόροι, ὑποχρεωτικῶς χορηγεῖ εἰς τὸ δημόσιον τὰς πρὸς ἐναποταμίευσιν τῶν προϊόντων ἀναγκαιούσας ἀποθήκας, τὰς ὁποίας ὁ ἐπαρχὸς καὶ ὁ οικονομικὸς ἑφορὸς προσδιορίζουσιν ὑπὸ ἀνάλογον ἐνοίκιον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἂν αἱ ἀποθήκαι ᾔναι ἰδιωτικαὶ ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀποφασίζει ὁ εἰρηνοδίκης.

Ἀρθρ. 15. Ἀμα μετὰ τὴν καταμέτρησιν τοῦ καρποῦ καὶ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ φόρου ἐκάστου φορολογουμένου, ὁ ἐνοικιαστής σημειοῖ αὐτὸν ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κρατεῖ δ' πλότυπον βιβλίον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστής, τὸ ὁποῖον ἐκκόπτων ἐγχειρίζει εἰς αὐτόν· ἐὰν ὁ φορολογούμενος ᾔναι γράμματος, ἢ ἀποποιήθῃ νὰ ὑπογράψῃ, ὑπογράφει ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ ἐνώπιον δύο μαρτύρων δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς βεβαίωσιν τῆς τε δοθείσης ἐντολῆς, ἢ τῆς γενομένης ἀρνήσεως, καθὼς καὶ τοῦ σημειωθέντος ποσοῦ τοῦ φόρου. Ἀμα δὲ γενῇ κατὰ τὸ ἀρθρ. 14 ἡ μετακομίσιν τοῦ φόρου, ὁ ἀποθηκάριος, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ ἀρθροῦ 10 ὁ ἐνοικιαστής, ὀφείλει νὰ πιστοποιήσῃ τὴν παραλαβὴν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου.

Ἄν ὁ φορολογούμενος ᾔναι ἀγράμματος, δύναται νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας, πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἀποδοθέντος ποσοῦ τοῦ

Ο οικονομικός έφορος οφείλει να βεβαιωθεί αν αι μήπω δηλωθείσαι άμπελοι έδηλώθησαν, και αν αι δηλώσεις εγένοντο ακριβείς. Οσάκις δε συλλέξη πληροφορίας, η συλλάβη εύλόγους ύπονοίας, ότι άμπελος τις η μέρος αυτής δεν έδηλώθη, διατάττει την βεβαίωσιν της ύπάρξεως της άμπελου, και την καταμέτρησιν αυτής κατά τον § ή. του παρόντος άρθρου. Εάν δε βεβαιωθεί ότι η ως ιδιωτική δηλωθείσα άμπελος υπάρχει εθνική ή εθνικοιδιόκτητος, καταμηνύει την πράξιν ενώπιον των δικαστηρίων.

ΣΤ'. Οι ιδιοκτηται ή οι καλλιεργηται άμπελων, εάν νομίζωσιν, ότι εις τα πέρυσιν έριστικά κατασταθέντα πρωτόκολλα ενεγράφησαν, ως εκ των γενομένων καταμετρήσεων, περισσότερα στρέμματα, παρ' όσα αληθώς υπάρχουν, ή υπήχθησαν εις ανώτεραν ποιότητα, δύνανται να αιτήσωσιν αναθεώρησιν της εκτάσεως και ποιότητος αναφερόμενοι έγγραφως ενώπιον του επάρχου εντός τριάκοντα ημερών από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου. Το αυτό της αναθεωρήσεως δικαίωμα απολαύει και το δημόσιον.

Ζ'. Τα έξοδα της αναθεωρήσεως, της κατ' αίτησιν των ιδιοκτητών ή των κατόχων ενεργουμένης, καταλογίζονται εις βάρος των ιδίων αυτών, και εισπράττονται άμέσως παρ' των ταμιών, όσάκις το αποτέλεσμα δειχθή ίσον ή ανώτερον της εις τα περυσινά πρωτόκολλα εκτάσεως, εάν δε το αποτέλεσμα αποβή κατώτερον, τα έξοδα είναι εις βάρος του δημοσίου. Οσάκις δε η αναθεώρησις γίνεται κατ' παραγγελίαν του οίκου, εφόρου, εάν μὲν το αποτέλεσμα δειχθή ίσον ή κατώτερον, τα έξοδα επιβιβάζονται το δημόσιον, εάν δε ανώτερον τους ιδιοκτήμονας ή καλλιεργητάς.

Η'. Η καταμέτρησις των άμπελων ενεργείται παρ' επιστήμονος γεωμέτρου επί τη προσκλήσει του οίκου, εφόρου, εντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του νόμου και καταστρώνονται πρωτόκολλα, τα όποια είναι υποχρεωτικά προς επιβολήν του φόρου και της χρηματικής ποινής.

Αλλ' εν έλλείψει γεωμέτρου, ή όπου ούτος δεν επαρκεί, ή άλλως πως κωλύεται να καταμετρήσῃ τας άμπελους, διορίζονται τρεις πραγματογνώμονες δια πλειονοψηφίας παρ' του επάρχου, του οικονομικού εφόρου και του αρμοδίου δημάρχου, και ενεργούν τας καταμετρήσεις ως άνω.

Θ'. Από της εκπνεύσεως της προς καταμέτρησιν τεθείσης προθέσεως ο επάρχος, ή εν έλλείψει αυτού, ο ειρηνοδίκης και ο οικονομ. έφορος, προσλαμβάνοντες και τον αρμοδίον δήμαρχον, και συμβουλευόμενοι πέντε μὲν εις τους δήμους α. και β'. τάξεως, τρεις δε εις τους της γ'. εκ των μάλλον εξ άμπελων φορολογουμένων εκάστου δήμου, κατ' κλήρον εκλεγόμενους παρ' του δημοτικού συμβουλίου εν δημοσία συνεδριάσει εξ αριθμού τριπλασίου αυτών, θέλουν προσδιορίσει δια πλειονοψηφίας την ποιότητα α.) των έφ'ετος δηλωθεισών ή εξακριβωθεισών άμπελων, και β.) των άμπελων εκείνων, περί της ποιότητος των όποιων ήθελε ζητηθή αναθεώρησις παρ' των ιδιοκτητών ή καλλιεργητών ή παρ' του οίκου, εφόρου, κατ' τον §. στ'. κατ' τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταστρώνοντες τακτικά πρωτόκολλα, τα όποια θεωρούνται μὲν εκτελεστά, αλλά το ύπουργείον των Οικονομικών, προς το όποιον θέλουν παραπέμπεσθαι εκείνα, επί των όποιων ήθελε καταχωρισθῇ ή τυχόν εναντία γνώμη των μάλλον φορολογουμένων, δύναται να κάμῃ τας ανηκούσας επί τουτο μεταρρυθμίσεις. Το δικαίωμα της επικαρπίας των άμπελων των ύπαγομένων εις το έδάφιον β'. του §. β'. του άρθρου 1. προσδιορίζεται εις ποσόν ίσον με τον έγγειον φόρον.

Άρθρον 21. Ο έγγειος φόρος και το δικαίωμα της επικαρπίας των εν τῷ άρθρῳ 19 αναφερομένων προϊόντων, περιβο-

λίων, λαχανοκήπων, μπουτανίων, κρομμύων, γεωμήλων, γρασιδίων κλπ. εκτιμώνται άπαξ δι' όλον το έτος, λαμβανομένης υπ' όψιν της εκτάσεως εκάστου κτήματος και της όλης ετησίας προσόδου, συμπεριλαμβανομένων εις αυτήν των παραχθέντων, υπάρχοντων και παραχθησομένων εντός των διαφόρων ώρων του έτους προϊόντων, και υπολογίζονται επί τη βάσει ταύτη τόσον το δέκατον, όσον και το τυχόν οφειλόμενον δικαίωμα της επικαρπίας.

Ως προς την φορολογίαν των βαμβακίων και καπνών οι εκτιμηται προσδιορίζουν όλον το προϊόν εκάστου φυτευθέντος χωραφίου εκ πόσων οκάδων σύγκειται, έννοουμένου του καπνού δι' όλα τα χέρια της συλλογής, του δε βαμβακίου εβγαλμένου από το καρύδι, έπομένως ο έγγειος φόρος, ως και το δικαίωμα της επικαρπίας θέλει αποδίδεσθαι επί τη βάσει της εις τον τόπον τρεχούσης τιμής, την όποιαν προσδιορίζουν επί μὲν του καπνού κατ' κοινότητα, επί δε των βαμβακίων κατ' επαρχίαν, ο επάρχος και ο οικονομικός έφορος μετά του δημάρχου εκάστου δήμου, ως προς την πρώτην περίπτωση, μετά του δημάρχου δε της πρωτευούσης ως προς την δευτέραν, επί τη γνωμοδοτήσει τριών ιδιοκτητών καπνοφυτείας, προσλαμβανομένων κατ' εκλογήν των ανωτέρω, και συντάσσεται περί τούτου πρωτόκολλον, το όποιον καθίσταται εκτελεστόν.

Άρθρον 22. Ο έγγειος φόρος των ελαίων εξακριβούται μετρουμένου του ελαίου εις τα ελαιοτριβεύα, και αποδίδεται εις χρήματα προς λεπ. οκτώ την οκάν, το δε οφειλόμενον δικαίωμα της επικαρπίας των εις το έδαφ. β'. του § β'. του άρθρου 1. του παρόντος νόμου ύπαγομένων ελαιοδένδρων προσδιορίζεται δι' εκτιμήσεως επί των δένδρων εις οκάδας ελαίου, και αποδίδεται παρ' του καλλιεργητού προς λεπτά οκτώ την οκάν. Κατ' τον αυτόν δε τρόπον βεβαιούται και εισπράττεται και ο έγγειος φόρος εις τα μέρη εκείνα, όπου δεν υπάρχουν ελαιοτριβεύα, και ή εκπίεσις του ελαίου γίνεται κατ' άλλον τρόπον, ή ή παραγωγή είναι μικρά ως εκ της ολιγότητος των δένδρων, ή ως εκ της ύπαρχούσης άφορίας.

Αί δε προς βρώσιν χρήσιμοι ελαίαι ζυγίζονται ή εκτιμώνται, κατ' εκλογήν του φορολογουμένου, όπου έναποταμιεύονται, λαμβανομένου του φόρου προς λεπτά δύο την οκάν.

Άρθρον. 23. Ο επάρχος και ο οικονομικός έφορος θέλουν προσδιορίσει άπαξ τους αναγκάσιους δια την επαρχίαν εκτιμητάς από μέρους του δημοσίου, καθώς και τους αναπληρωτάς αυτού, και προσδιορίσει την αντιμισθίαν των ούχι ανωτέρων των 4 δρ. την ήμέραν.

Ο εκ μέρους του δημοσίου εκτιμητής ή εν περιπτώσει του άρθρου 13, ο ένοικιαστής οφείλει να κοινοποιήσῃ δια της δημοτικής αρχής την ήμέραν της έναρξεως της εκτιμήσεως, την όποιαν ο δήμαρχος κηρύττει επ' εκκλησίας την προτελευταίαν κυριακήν, οι δε φορολογούμενοι οφείλουν να έχουν προχείρους τους από μέρους των εκτιμητάς, αν δεν θέλωσι να εκτιμώσιν οι ίδιοι με τους εκτιμητάς του δημοσίου. άλλ' εάν δεν εμφανισθῇ ούτε ο φορολογούμενος, ούτε ο εκτιμητής του, ο του δημοσίου εκτιμητής προβαίνει μόνος του εις την εκτίμησιν, της όποιας το αποτέλεσμα κοινοποιεί εις τον φορολογούμενον δια της δημοτικής αρχής, και αν την τρίτην ήμέραν μετά την επίδοσιν ο φορολογούμενος δεν εμφανισθῇ και απαιτήσῃ να επαναληφθῇ ή εκτίμησις, καθίσταται όριστική. Εν άπουσία δε του φορολογουμένου τοιχοκολλάται ή εκθεσις της εκτιμήσεως εις την θύραν της οικίας του παρ' της δημοτικής αρχής ενώπιον δύο μαρτύρων υπ' ευθύνην του δημάρχου. άλλ' εν περιπτώσει καθ' ην ή εκτίμησις γίνεται επί άραβοσίτων κατ' αίτησιν του ένοικιαστού, τον από μέρους του μη εμφανιζομένου ή άρνούμενου φορολογουμένου εκτιμητήν διορίζει ο επάρχος.

Άρθρ. 36. Όστις φωραθῇ συλλέγων ἐκ τῶν ἐθνικῶν θαλανο-
κικιδοδένδρων, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 34 στοιχ. 6'.
καὶ δ'. ἀνευ ἀδείας τοῦ δημοσίου ἐπιστάτου, θέλει ὑποβάλλε-
σθαι εἰς πληρωμὴν τῆς διπλασίας ἀξίας τοῦ καρποῦ, τὸν ὅποιον
ἤθελε συνάξει, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 12 τοῦ παρόντος Νόμου, τὸ δὲ
ἥμισυ τῆς ποινῆς ταύτης δίδεται εἰς τοὺς ἀνακαλύψαντας, ἐ-
κτὸς τῶν ἐπιστατῶν τοῦ δημοσίου.

Άρθρον 37. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς μετάξης εἰσπράττεται
πρὸς δραχ. 2: 50 κατ' ὅκον, ἀνευ διακρίσεως ποσότητος, ἐπὶ
δὲ τῶν κουκούλιων, ὅταν αὐτὰ ἐξάγονται λαμβάνεται πρὸς
λεπτὰ 60 τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα δι' ἀμφοτέ-
ρα 6/00 ἐπὶ τῆς προσδιορισθείσης ὡς ἀνωτέρω τιμῆς.

Ὁ μετακομίζων μέταξαν ἢ κουκούλια ἀπὸ μίαν εἰς ἄλλην ἐ-
παρχίαν ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ δηλωτικὸν ἀπὸ τὸν Οἰκονομικὸν
Ἔφορον τῆς ἐπαρχίας, ἐνθὲν μεταφέρεται, ἐμφαίνον τὸ ποσὸν
τῶν σάκκων, ἢ κιβωτίων, τὸ βάρος αὐτῶν, καὶ τὴν ἐπαρχίαν
ὅπου μετακομίζεται, ὑποχρεούμενος νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς μὲν
τὴν τελωνιακὴν ἀρχὴν, ὁπόταν ὁ τόπος, ἐνθα μεταφέρεται, ᾗ-
ναι παράλιος, εἰς δὲ τὸν ἔφορον ὅταν ᾗναι μεσόγειος, διὰ νὰ
λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν ἀπόδειξιν περὶ τῆς πιστῆς μετακομιδῆς
αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀπόδειξιν ὀφείλει ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς νὰ διευ-
θύνῃ εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ἐξ οὗ ἐδόθη τὸ δηλωτικόν
ἀλλ' ἐάν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραλείψῃ νὰ παρου-
σιάσῃ εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον τὴν ῥηθεῖσαν ἀπό-
δειξιν, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν
ὀφειλομένων φόρων.

Εἰς δὲ τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου ὑποβάλλεται ὁ μετα-
κομίζων, ὅσκις ἢ μετακομιζομένη μέταξα ἢ κουκούλια εἶναι
ποσότητος ἀνωτέρας ἢ κατωτέρας τῆς ἐν τῷ δηλωτικῷ ἐμφαι-
νομένης.

Άρθρον 38. Ὁ ἐγγεῖος φόρος τοῦ πρινοκοκίου προσδιορίζεται
εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν δραχμὴν τὴν ὁκάν, τὸ δὲ τελωνιακὸν δι-
καίωμα εἰς λεπτὰ ἐννεήκοντα, ὁ δὲ τοῦ ῥιζαρίου εἰς δραχ. 4
τὸ κιντάρι, τὸ δὲ τελωνιακὸν δικαίωμα τῆς ἐξαγωγῆς εἰς δρ.
2: 40/00.

Άρθρον 39. Ὁ ἐπὶ τῶν ξηρῶν σύκων ἐγγεῖος φόρος καὶ τὸ
κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν τελωνιακὸν δικαίωμα λαμβάνεται
ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κανταρίου.

Δι' ἐγγεῖον φόρον δραχ. 1.

Διὰ τελωνιακὸν δικαίωμα λεπτ. 60.

Άρθρον 40. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν λεμονίων καὶ πορτο-
καλίων Τροιζηνίας, Ἀνδρου, Νάξου καὶ Καρυστίας λαμβάνεται
ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας τιμῆς, θεσθιουμένης κατὰ διμηνίαν
ἀπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τελωνιακὴν ἀρχὴν καὶ τὸν δήμαρ-
χον. Εἰς τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων λεμονίων καὶ πορτο-
καλίων πληροῦνται ὡσαύτως ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς
αὐτῆς τιμῆς.

Άρθρον 41. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἐθνικοῦδιο
κτητῶν σταφιδαμπέλων, καὶ συκῶν, ἴσον μὲ τὸ ποσὸν τοῦ ἐγ-
γεῖου φόρου, ἀποδίδεται ἢ εἰς εἶδος 10/00 ἐπὶ τῶν ἀλωνίων
ἢ τρανεῶν, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἀρέσκειαν τῶν φορολογουμέ-
νων, θεσθιούμενον δι' ἐκτιμήσεως συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις
τοῦ ἀρθροῦ 23 τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ δὲ τῶν ἐθνικοῦδιοκτη-
τῶν μωροδένδρων προσδιορίζεται εἰς πέντε λεπτὰ ἐφ' ἑκάστου
δενδρου, ἡλικίας πέντε ἐτῶν συμπληρωμένων.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν ἀνω εἰρημένων προϊόν-
των ἐνοικιάζεται κατὰ τὰς περὶ τῶν λοιπῶν ἐνοικιζομένων
φόρων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διὰ δημοπρασίας, ἀλλ'
εἰς χρήματα πληρονομένου τοῦ ἐνοικίου τὴν πρώτην ὁκτωβρίο
τρέχοντος ἔτους.

Άρθρον 42. Ἡ λαθραία ἐξαγωγή τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 34

κλπ. ἐνδιαλαμβανόμενων προϊόντων, ὡς καὶ ἡ λαθραία μετα-
φορὰ τῶν ξηρῶν σύκων, καὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 40 πορτοκαλ-
ιολεμονίων, ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὁκταπλοῦ φόρου καὶ τε-
λωνιακοῦ δικαιώματος· ἐπίσης θέλει ὑποβάλλεσθαι καὶ λόγῳ
ἐγγεῖου φόρου διὰ τὰς λοιπὰς παραβάσεις χρηματικῆς ποινῆς,
κατὰ τὸν περὶ ὁργανισμοῦ τῶν τελωνείων νόμον. Τὸ τριτημό-
ριον τοῦ ὡς ποινὴν λαμβανόμενου ποσοῦ δίδεται εἰς τὸν ἀνα-
καλύψαντα τὸ λαθρεμπόριον ἢ τὰς λοιπὰς παραβάσεις, λόγῳ
ἀποζημιώσεως.

Άρθρον 43. Ἡ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἀμπέλων, σταφιδαμ-
πέλων, συκῶν, ἐλαιῶν, θαλανιδίων, μωρεῶν κλπ. ἀν δὲν ᾗ-
ναι πολυστῶς διατεθειμένη, ἐνοικιάζεται ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ
εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

ΤΜΗΜΑ Ε'.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐγγεῖου φόρου ἐπὶ
τῶν ἀκολουθῶν Λακωνικῶν προϊόντων.

Άρθρον 44. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομέ-
νων προϊόντων τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 13 τοῦ παρόντος Νόμου ἀνα-
φερομένων, ὡς καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, κατὰ τὰ ἀρθρα 22 τῶν
δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου ἐξακριβοῦνται καὶ εἰσπράτ-
τεται εἰς τὰ τελωνεῖα, ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς λεπτὰ ὁ-
κτὼ τὴν ὁκάν, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐπίσης εἰς χρήματα ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν εἰς τὸν τόπον τρεχουσῶν τιμῶν, ὅσκις καὶ ὁ-
πόταν ἐξάγονται, ἢ μεταφέρονται τ' ἀνωτέρω προϊόντα διὰ
θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς θεωρουμένου τοῦ ἐξάγοντος, ἢ μεταφέ-
ροντο, αὐτὰ προσώπου ὡς φορολογουμένου.

Άρθρον 45. Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀρθρῷ μνημο-
νευομένου φόρου ἀνατίθεται εἰς τὸ τελωνεῖο Γυθείου, τὸ ὑπο-
τελωνεῖον Λιμενίου, τὸ σταθμοφυλακεῖον Ἀρμυροῦ καὶ τὰ φυ-
λακεῖα Κυτρίων καὶ Καρδαμύλης.

Άρθρον 46. Ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῶσι δύο ἔφοροι 6'. τά-
ξεως εἰς Λακωνίαν, ἢ ἔδρα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὁποίων θέ-
λουν κανονισθῇ διὰ Β. Διατάγματος.

Άρθρον 47. Οἱ μετακομίζοντες ὁμοειδῆ μὲ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ
13 ἀναφερόμενα προϊόντα ἀπὸ τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας εἰς τὴν
Λακωνίαν, εἴτε διὰ νὰ τὰ ἐξάξωσιν, εἴτε διὰ νὰ τὰ πω-
λήσωσιν ἐκεῖ, ὀφείλουν νὰ διαβαίνωσι διὰ μίαν τῶν τιμῶν ὁ-
δῶν, ἢ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, ἢ
δι' ἐκείνης τῆς ἀπὸ Ἀρχοντικῶν εἰς Γύθειον, ἢ διὰ τῆς φερού-
σης ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀρμυρὸν, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ δια-
βατήρια πρὸς τῶν ἀρμόδιων δημοτικῶν ἀρχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁ-
ποίων θέλει δηλοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ βάρος
καὶ εἶδος τῶν προϊόντων· ἀρμόδιαι δὲ ἀρχαὶ εἶναι οἱ δήμαρ-
χοι ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων λαμβανονται καὶ
μεταφέρονται τὰ προϊόντα εἰς Λακωνίαν. Τὰ διαβατήρια ταῦτα
θέλουν παρουσιάζει εἰς ἕνα τῶν ἀρμόδιων κατὰ τὴν Λακωνίαν
ἐφόρων, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλουν ἐφοδιάζεσθαι μὲ ἀποδεικτικὸν
πρὸς ἐλευθέραν ἐξαγωγὴν, ἢ κατανάλωσιν τῶν προϊόντων.

Άρθρον 48. Οἱ θέλοντες νὰ μεταφέρωσι διὰ ξηρᾶς προϊόντα
τῆς Λακωνίας εἰς ἄλλας τοῦ Κράτους ἐπαρχίας, ὀφείλουν πα-
ρουσιαζόμενοι εἰς τὸν ἀρμόδιον τελώνην, ὑποτελώνην ἢ σταθ-
μοφύλακα, ἢ εἰς ἕνα τῶν ἐφόρων νὰ πληρώνωσι τὸν κανονισμέ-
νον ἐγγεῖον φόρον, καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἀποδεικτικὸν πλη-
ρωμῆς, ἐνθ' ἂν θέλουν ἐμφανέσθαι μὲ ἀκρίβειαν τὰ φορολογηθέντα
προϊόντα. Ταῦτα δὲ τὰ ἀποδεικτικά τῶν τελῶν, ὅσκις ὁ
φόρος πληροῦνται εἰς αὐτοὺς, θέλουν παρουσιάζει οἱ κομιστὰι
εἰς τοὺς κατὰ τὴν Λακωνίαν ἐφόρους, οἵτινες ἀφοῦ τὰ ἐξελέγ-
ωσι καὶ εὑρωσι τὰ μεταφερόμενα προϊόντα ὀρθῶς στυμνωμένα,
θέλουν τὰ κρατεῖ εἰς τὸ ἀρχεῖόν των καὶ ἐκδίδει ἄλλα ἀντ'

Άρθρον 4. Πάσα αίτησις διὰ τὴν εἰς δευτέραν δημοπρασίαν ἐκθεσιν προσόδου, δίδεται ἐγγράφως εἰς τὸν ἐπαρχον, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου εἰς τὸν εἰρηνοδίκην τοῦ τόπου, ἐνθα ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι, ἐπὶ ἀποδείξει καὶ διαβιβάζεται αὐθωρεὶ παρ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἑφορον, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐκδώσῃ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου άρθρου.

Ἡ αίτησις πρέπει νὰ περιέχῃ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν προσφερομένων καρπῶν ἐπὶ τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν θέλει εἶσθαι ἐλαττον τῶν 5 0/0, ἐπὶ τῆς τελευταίας προσφοράς ἀνεξαίρετως ἐφ' ἐκάστου εἴδους.

Άρθρον 5. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἡριθμημένα καὶ μονογραφημένα παρὰ τοῦ ἐπάρχου, ὑπογράφονται ἐκαστὴν ἡμέραν παρ' αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τὴν δὲ τελευταίαν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ὑπογράφονται παρὰ τοῦ πλειοδότου καὶ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, προσυπογράφονται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχῶν, καὶ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχοντα ἐπισυνημμένην τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἀρμοδίου ἱερέως, ἢ τοῦ παρέδρου, καὶ τὴν διακήρυξιν τῆς δημοπρασίας.

Άρθρον 6. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐντός 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραλήψεως τῶν πρακτικῶν, προστιθεμένων εἰς αὐτὰ καὶ τῶν ἀπαιτουμένων ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως ἡμερῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν πρακτικῶν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως.

Άρθρον 7. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἀνήκει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἢ νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ τὴν προσφορὰν, διατάττον νὰ ἐνεργηθῇ δευτέρα δημοπρασία, ἂν ἡ μὴ ἐγκριθεῖσα ᾖτο πρώτη, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν, ἐὰν ἡ προσφορὰ δὲν ᾖ ἀνάλογος τῆς ἀξίας τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

Άρθρον 8. Ἡ ἐγκρίσις τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐγγράφως πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου· ἐὰν δὲ πρὶν τῆς παραδόσεως τοῦ ἐγγράφου τούτου παρουσιασθῇ ἀνωτέρα προσφορὰ, ἐνεργεῖται δευτέρα δημοπρασία κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ὀριζόμενα, ἂν ἡ προανεργηθεῖσα ᾖτο πρώτη.

Άρθρον 9. Δὲν δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν αἱ δημοπρασίαι, εἰς ἃς δὲν ἐτηρήθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι διατάγματι ὀρισμένοι τυποὶ· ἐὰν δὲ ἡ τοιαύτη δημοπρασία ἐγκυρῇ τελειωτικὴ καὶ ὑποχρεωτικὴ, ὀφείλει ὑπ' εὐθύνην τοῦ τοῦ ὑπουργείου ἐντός τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὀρισμένης προθεσμίας ν' ἀκέρως τὰ πρακτικὰ δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεώς του, ἥτις κοινοποιεῖται εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν ὑπὸ τοῦ ἐφόρου ἐντός τῆς ἀνω προθεσμίας.

Άρθρον 10. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας δύναται τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὸ ἀναθέσῃ εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ἢ τοὺς ἀναπληροῦντας αὐτάς Εἰρηνοδίκας ἐκεῖνων τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ συγκοινωνία μὲ τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Βασιλείου δὲν εἶναι τακτικὴ οὐδὲ συνεχὴς, ἢ ὁσάκις τὸ κατεπεῖγον τοῦ καιροῦ τὸ ἀπαιεῖ· ἀλλ' ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ αἱ ἐκρίνασαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ εἰσὶν ὑπεύθυνοι εἰς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν, εἰς ἃ δὲν ἐτήρηθησαν οἱ ἐν τῷ παρόντι τυποὶ.

Άρθρον 11. Ἐκαστος τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἅμα μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον, ἢ δι' ἰδίων κινήτων κτημάτων, ἢ δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ καὶ πληρωτοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τῆς προσφοράς του, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῇ ἑάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς τῶν σιτηρῶν.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὁ ἐνοικιαστής, ἢ καὶ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ ὑπογράφουν χρεωστικὴν ὁμολογίαν, συντεταγμένην ἐπὶ τοῦ ἀρμοδίου χαρτοσήμου ἀξίας, ἐν ᾗ ῥητῶς ἀναφέρονται τὰ εἶδη τῶν καρπῶν, τοὺς ὁποίους εἰς τὸ δημόσιον ὀφείλει· ἐὰν ὁ ἕτερος τούτων, ἢ ἀμφοτέροι εἰσὶν ἀγράμματοι, ὑπογράφονται παρ' ἄλλων προσυπογραφομένων δύο μαρτύρων, ἐπομένως ὁ Οἰκονομικὸς ἑφορὸς ἐκδίδει ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ ἐνοικιαστήριον, ἐν ᾧ ἀναφέρονται οἱ ὅροι τοῦ άρθρου 10 τοῦ Νόμου, καὶ τοῦ άρθρου 13 τοῦ παρόντος διατάγματος κλπ.

Άρθρον 12. Ἐὰν ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἀποποιηθῇ μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας νὰ ὑπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἢ ἐν περιπτώσει τοῦ άρθρου 11 νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἐγγυητὴν του διὰ νὰ συνυπογράψῃ μετ' αὐτοῦ, ἢ πρόσδος ἀναπλειστηριάζεται εἰς ἑξάρος του, κηρυττομένης τῆς δημοπρασίας 24 ὥρας, ἀφ' ἧς τῷ κοινοποιηθῇ ἡ περὶ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀπόφασις καὶ τηρουμένων τῶν ὁρῶν τοῦ §. 2. τοῦ άρθρου 3, ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψῃ μείωσις, ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

Άρθρον 13. Ἐὰν μὲ τὸ ποσὸν τῶν εἰσπραχθέντων καὶ ἐναποταμιευθέντων εἰς τὰς δημοσίας ἀποθήκας, ἢ τῶν κρατηθέντων παρὰ τῶν φορολογουμένων καρπῶν δὲν ἀποσβεσθῇ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἐνοικιαστοῦ, προσκαλεῖται οὗτος καὶ ὁ ἐγγυητὴς του νὰ ἀναπληρώσωσι τὸ ἔλλειμμα ἀπὸ ὁμοειδῆς καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καιποῦς, ἢ νὰ καταβάλλωσι τὸ ἀντίτιμον ἐντός 15 ἡμερῶν· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπὶ ματαίῳ, ὁ οἰκονομικὸς ἑφορὸς καταλογίζει τὸ ἔλλειπον εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποκοπείσης τιμῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Νόμου, καὶ ἀποστέλλει τὸν πίνακα ὁμοῦ μὲ τὴν ὁμολογίαν εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ οὗτος τὴν καταδίωξιν κατὰ τὸν περὶ καθυστερούντων Νόμον.

Άρθρ. 14. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐνεργοῦσας ἢ ἐπιτηρούσας τὰς δημοπρασίας ἀρχάς, καὶ εἰς τοὺς διμάρχους, δημαρχικοὺς ἢ εἰδικοὺς παρεδρῶν νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν προσόδων τῶν χωριῶν εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταί, εἴτε ὡς συνεταῖροι, οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες ὑποβάλλονται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχμῶν, καὶ γίνονται ἔκπτωτοι τῆς θέσεώς των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ 15.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 5 Ἰουνίου,

ΝΟΜΟΣ ΠΖ'.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῇ Ἐθν. Τραπεζῇ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Τὴν ἀποζημιώσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὰ ἀφαιρεθέντα ὑπὸ τῶν στασιαστῶν χρήματα ἐκ τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος αὐτῆς ἀναλαμβάνει εἰς ἑξάρος τοῦ τοῦ δημοσίου, καὶ θέλει ἐνεργηθῇ ἀμέσως ἡ πληρωμὴ αὐτῆς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

φόρου καὶ τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς παραλαβῆς. Πᾶσι τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος, καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν, συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερτωμέναι ἐθνικαὶ ἀμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθέντων πέρυσιν ὁριστικῶν πρωτοκόλλων περί τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων, ἐξαιρέσει ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸν § 5'. τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄλλ' ἐὰν ἀμπελοι

α. παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε πεπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν.

β'. ἐστρμειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἐκτάσεως.

γ'. ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικαί, ἐνῶ εἰσὶν ἐθνικοῖδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί.

Α'. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικοῖδιόκτητοι, οἱ καλλιεργῶνται αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τῶν, 20 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ παρῶν νόμος δημοσιευθῇ, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἀμπελὸς τῶν, τὴν θέσιν, καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῆς, τὴν στρεμματικὴν ἐκτασίν τῆς καὶ τὸ παραχθέν προϊόν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ιδιότητα αὐτῆς, ἂν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοῖδιόκτητος

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπέλων δι' ἀναφορᾶς τῶν ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ φανερῶσιν τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπέλου, μένοντες ὡς ἐκ τοῦτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπῆλυσαν.

Γ'. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχείῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιτιρέεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία ὀφείλουσιν νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἑκαστον χωρίον.

Δ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον κρατεῖται βιβλίον κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν διηρημένον κατὰ χωρία, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· δέκα ἡμέρας δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων εικοσαήμερου προθεσμίας, στέλλεται μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Καθ' ὅλον δὲ τὸ δεκάμηρον διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ε. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης εικοσαήμερου προθεσμίας τὴν δήλωσιν τῶν, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου, ἢ τῶν ἀμπέλων τῶν, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἀμπελον, ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοῖδιόκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψαν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ιδιότητα ἐκάλυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπέλου.

Τῶν τῆς α. ποιότητος ἀμπέλων δραχ.	5
» β'. » » »	4
» γ'. » » »	3
» δ'. » » »	2
» ε'. » » »	1
» ζ'. » » »	0·50

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς ἀμπελοι	
α. ποιότητος ἐκεῖναι τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα φθάνει εἰς δραχ.	50 κατὰ στρέμμα.
β'. » » » »	40 »
γ'. » » » »	30 »
δ'. » » » »	20 »
ε'. » » » »	10 »
ζ'. » » » »	5 »

Ὁ δὲ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος προσδιορισμὸς γίνεται ἐπὶ

τῆς ἀκριβοῦς πιστοποιήσεως τῆς παραλαβῆς. Πᾶσι τῇ βάσει τῆς καρπιμότητος, καὶ τῆς συνήθους τιμῆς τοῦ μούστου.

Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι μέχρι πέντε ἐτῶν, συμπληρωμένων, εἰσὶν ἐλεύθεραι φόρου.

Αἱ δὲ μονοετῶς ἐνοικιαζόμεναι κεχερτωμέναι ἐθνικαὶ ἀμπελοι δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐγγειον φορολογίαν.

Ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατασταθέντων πέρυσιν ὁριστικῶν πρωτοκόλλων περί τε τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἀμπέλων, ἐξαιρέσει ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἤθελε ζητηθῇ ἀναθεώρησις κατὰ τὸν § 5'. τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄλλ' ἐὰν ἀμπελοι

α. παρελείφθησαν νὰ δηλωθῶσι πέρυσιν, εἴτε ὡς μὴ ἔχουσαι τότε πεπληρωμένα τὰ πέντε ἔτη, εἴτε ὡς διαφυγοῦσαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρχῶν.

β'. ἐστρμειώθησαν μὲν πέρυσιν εἰς τὰ ὁριστικὰ κηρυχθέντα πρωτόκολλα, ἀλλ' ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς τῶν ἐκτάσεως.

γ'. ἐχαρκτηρίσθησαν ὡς ἰδιωτικαί, ἐνῶ εἰσὶν ἐθνικοῖδιόκτητοι ἢ ἐθνικαί.

Α'. Κατὰ μὲν τὴν α. καὶ β'. περίπτωσιν οἱ ἰδιοκτῆται, ἢ ἐὰν ἦναι ἐθνικοῖδιόκτητοι, οἱ καλλιεργῶνται αὐτῶν ὀφείλουσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τῶν, 20 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ παρῶν νόμος δημοσιευθῇ, νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ἐνώπιον τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖται ἡ ἀμπελὸς τῶν, τὴν θέσιν, καὶ τὴν ὁροθεσίαν τῆς, τὴν στρεμματικὴν ἐκτασίν τῆς καὶ τὸ παραχθέν προϊόν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς ὁκάδας μούστου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ιδιότητα αὐτῆς, ἂν ἦναι ἐθνικὴ, ἰδιωτικὴ, ἢ ἐθνικοῖδιόκτητος

Β'. Κατὰ δὲ τὴν γ'. περίπτωσιν, οἱ κάτοχοι τῶν τῆς τοιαύτης φύσεως ἀμπέλων δι' ἀναφορᾶς τῶν ἐπίσης ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου γεγραμμένης ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ φανερῶσιν τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπέλου, μένοντες ὡς ἐκ τοῦτου ἀκαταζήτητοι διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἀπῆλυσαν.

Γ'. Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν κρατεῖται παρὰ τῷ δημαρχείῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἐπιτιρέεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐπιθεωρημένον παρὰ τοῦ δημάρχου.

Ἄν οἱ ἴδιοι ἔχωσιν ἀμπέλους εἰς διάφορα χωρία ὀφείλουσιν νὰ κάμωσι χωριστὴν δήλωσιν δι' ἑκαστον χωρίον.

Δ'. Εἰς τὸ δημαρχεῖον κρατεῖται βιβλίον κατ' αὐξήσαντα ἀριθμὸν διηρημένον κατὰ χωρία, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν περιλήψει αἱ δηλώσεις· δέκα ἡμέρας δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς περὶ δηλώσεων εικοσαήμερου προθεσμίας, στέλλεται μετὰ τῶν δηλώσεων παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Καθ' ὅλον δὲ τὸ δεκάμηρον διάστημα τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἐκτεθειμένον εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ε. Ὅσοι ἤθελον παραμελήσει νὰ κάμωσιν ἐντὸς τῆς τεθείσης εικοσαήμερου προθεσμίας τὴν δήλωσιν τῶν, ἢ ἤθελον δηλώσει ὀλιγώτερον τῆς πραγματικῆς ἐκτάσεως τῆς ἀμπέλου, ἢ τῶν ἀμπέλων τῶν, ἢ ἤθελον χαρακτηρίσει ὡς ἰδιωτικὴν ἀμπελον, ἐθνικὴν ἢ ἐθνικοῖδιόκτητον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίπτωσιν ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐξόδα τῆς καταμετρήσεως καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸν διπλοῦν φόρον τῆς ἀμπέλου, τὴν ὁποίαν δὲν ἐδήλωσαν, ἢ τῶν στρεμμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέκρυψαν, κατὰ δὲ τὴν τρίτην περίπτωσιν εἰς ποινὴν ἴσην μὲ τὸ διπλοῦν δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀμπελον, τῆς ὁποίας τὴν ιδιότητα ἐκάλυψαν. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀνω ποινῆς, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν μὴ δηλωθεῖσαν ἀμπελον ἢ τὰ ὑποκρυβέντα στρέμματα, ἢ εἰς τὸν ἀποδείξαντα τὴν ιδιότητα τῆς ἀμπέλου.

Άρθρον 1.

Χορηγείται εις τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων συμπληρωτικὴ πίστωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ 1848 ἐπὶ τοῦ κεφαλ. Δ'. Δημόσιος ὑγεία, ἄρθρ. 3. Ἑκτακτα ὑγειονομικά, δραχμῶν δέκα χιλιάδων (ἀριθ. 10,000).

Άρθρον 2.

Ἡ χορηγούμενη αὕτη πίστωσις θέλει χρησιμεύσει εἰς πληρωμὴν ἀντιμιεθίας ἰατρῶν καὶ ἄλλων ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων, διορισθησομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 13, §. ε. τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου καὶ τῶν ἐξόδων, ὅσα ἤθελον ἀπαιτηθῇ ὡς ἐκ τῶν ἐκτάκτων μέτρων, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ἤδη, ἢ πρόκειται νὰ ληφθῶσι πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιδημικῶν νόσων, καθὼς καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν τυχόν ὀφειλομένων διαφορῶν ἄλλων ἐκτάκτων ὑγειονομικῶν ἐξόδων, ἅτινα καθυστερήθησαν ἔνεκα τῆς ἐξαντλήσεως τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ψηφισθείσης πιστώσεως.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Δεκεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς ΑΝΑΣΤ. ΛΟΝΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1848.

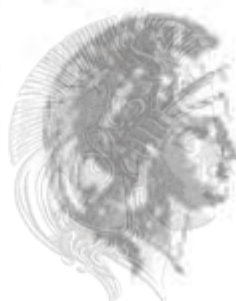
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 37. (Παρελείφθη.)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1848.

αὐτῶν ἀποδεικτικά, διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ φορολογηθέντα ἐλευθέρως ὅπου εὐόλονται οἱ κομισταί.

Ἄρθρον 49. Ὅστις τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 47 ἀναφερομένων δημάρχων ἤθελε δηλώσει ὡς προϊόντα τοῦ δήμου του, προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὠρισμένην ἐν τῷ ἀρθρῷ 251 τοῦ ποιν. Νόμου.

Ἄρθρον 50. Οἱ τελῶναι Λακωνίας θέλουν θεωρεῖ καὶ φορολογεῖ ἀνεξαιρέτως ὡς Λακωνικά προϊόντα, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικά τῶν ἐφόρων ἀποδεικτικά κατὰ τὸ ἀρθρ. 47.

Ἄρθρον 51. Ὅστις ἐξάγει λαθραίως προϊόντα τῆς Λακωνίας, ἢ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὰς ὁμόρους ἐπαρχίας δι' ἄλλης ὁδοῦ παρὰ τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 47 ἀναφερομένην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινάς, τὰς προβλεπομένας ἀπὸ τὸ ἀρθρὸν 12 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 52. Οἱ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου βεβαιωθέντες φόροι ἐπὶ τοῦ ἐλαίου τῆς Λακωνίας κατὰ τὰς προεκδοθείσας ὁδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς τελῶνας, θέλουν εἰσπραχθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατηθεισῶν σημειώσεων.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ῥιτινοκατράμης.

Ἄρθρον 53. Ὁ ἐγγεῖος φόρος ἐπὶ τῆς ῥιτινοκατράμης καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων προσδιορίζεται 10/00. καὶ εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἐπιτοπίου τιμῆς, ἀποκοπείσης παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ δασονόμου καὶ τοῦ δημάρχου τῆς πρωτευούσης.

Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ποσοῦ θέλει κανονισθῇ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων ὑποπέσει εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 38 τοῦ παρόντος Νόμου διαταττόμενα, θέλει ὑποκύψει εἰς τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας ποινάς.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 54. Οἱ προερχόμενοι ἀπὸ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν καρποὶ καὶ γεννήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωὴν δημοτικοῦ ἢ ἄλλου τινὸς φόρου, ὅπου καὶ ἂν μετενεχθῶσιν, ἐνόσω εὐρίσκονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 55. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαῖας ὁδηγίας, διασαφῆσεις, τύπους καὶ πίνακας εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς ἐπιστάτας τοῦ δημοσίου, τόσον διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξακριβώσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα αὐτῶν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 56. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκποιεῖ τοὺς εἰς εἶδη συναζόμενους καρποὺς διὰ δημοπρασίας τοῖς μετρητοῖς, ἢ καὶ παραχωρεῖ αὐτοὺς τοῖς μετρητοῖς, εἰς τοὺς φορολογουμένους κατ' αἵτησιν αὐτῶν, ἄνευ δημοπρασίας, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς φόρους ἐκάστου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸν τόπον τρεχούσης τιμῆς, προσδιοριζομένης παρὰ τῆς διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 57. Οἱ ἐκτιμῆται τοῦ δημοσίου καὶ οἱ ἐπιδιαιτηταὶ ἀφείλουν ἐπὶ ποινῇ προστίμου 10—50 δραχ. νὰ προτείνωσιν αὐθορμητῶς τὴν ἐξαίρεσίν των, ὅταν ὑπάρχουν λόγοι κατὰ τὰς περὶ ἐξαίρεσεως διατάξεις τῆς πολιτ. δικονομίας ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀνωτέρω ποινῆς ἐν περιπτώσει ἀπάτης, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεως εἰς πολιτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 58. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας τῶν ἀγρῶν καὶ

τῶν ἄλλων κτημάτων τῶν διαλελυμένων μοναστηρίων ἐξακριβοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἀνὰ χεῖρας τῶν καλλιεργητῶν ἔγγραφα.

Ἄρθρον 59. Ἐπιστάται, ἀποθηκοφύλακες, ὑποεπιστάται, φύλακες καὶ πᾶς ἄλλος ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, οἵτινες ὅπωςδήποτε ἤθελον ζημιώσιν τὸν δημοσίον πρὸς ἴδιον, ἢ ἄλλου τινὸς ὄφελος, ὑπόκεινται πρὸς ταῖς ἄλλαις παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζομέναις ποιναῖς καὶ εἰς τὴν στέρησιν πάσης δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπὸ δύο ἕως ἐξ ἐτῶν.

Ἄρθρον 60. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 19 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13. (Παρελείφθη)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 14.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Μαΐου.

ΝΟΜΟΣ ΠΔ'.

Περὶ διορισμοῦ κατ' ἔτος δύο ἐπιστημόνων ἱατρῶν εἰς τὰ θερμὰ λουτρά Κύνου καὶ Ὑπάτης.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Β Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὰ θερμὰ λουτρά τῆς Ὑπάτης καὶ Κύνου θέλουν διορίζεσθαι κατ' ἔτος δύο ἐπιστήμονες ἱατροὶ, διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταλήγουσας χρήσεως τῶν λουτρῶν, καὶ νὰ συλλέγωσιν ἐπιστημονικὰς παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν. Τῶν ἱατρῶν δὲ τούτων ἡ μὲν ὑπηρεσία διαρκεῖ ἐφ' ὅσον εἰς τὰ λουτρά αὐτὰ φοιτῶσιν ἀσθενεῖς, ἡ δὲ μισθοδοσία ἢ ἀμοιβὴ ἐνὸς ἐκάστου προσδιορίζεται εἰς δραχ. 150 κατὰ μῆνα, ἐνόσω διαρκεῖ ἡ ὑπηρεσία των.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 17 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 22 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΑΘΗΝΑΙΣ

ξιν, ότι εἰσὶν ἐλεύθερα τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου ἐπιβαλλομένου τόκου.

Μετὰ δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως, ἡ Τράπεζα θέλει συμμορφωθῇ ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τῶν εἰς κυκλοφορίαν γραμματίων τῆς μετὰ τὸν καταστατικὸν περὶ αὐτῆς Νόμον (ὃ ἐστὶ ὑπάρχοντος ἀναλόγου μεταλλικοῦ).

Ἄρθρ. 5. Ἄν ἡ τράπεζα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ὀριζομένης προθεσμίας ἐπαναλάβῃ τὴν ἐτοιμὴν ἐξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν μενουσῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου Νόμου ἐπιβαλλόμεναι εἰς αὐτὴν ὑποχρεώσεις παύουν αὐτοδικαίως τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιεύσῃ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν της διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 6. Αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1841 περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ συστάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Νόμου, καὶ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου περὶ ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων, Νόμων, ὅσαι ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα Νόμον, ἀκυροῦνται.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς.

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΒ'.

Περὶ ἐπιβολῆς φόρου ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰς Πειραιᾶ πραγμάτων πρὸς κατασκευὴν τῆς προκυμαίας, καὶ ἄλλων μερῶν αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀφ' ὅλας τὰς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένους πρὸς κατανάλωσιν πραγματείας θέλει εἰσπράττεσθαι δικαίωμα προκυμαίας πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πληρωνομένου κατὰ τὸν Νόμον τελωνιακοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐντεῦθεν συναζόμενα ἔλουν χρησιμεύσει·

1) Εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατασκευῆς τῆς προκυμαίας Πειραιῶς.

2) Εἰς τακτικὴν συντήρησιν τῆς προκυμαίας ταύτης·

3) Εἰς τὴν κάθαρσιν τοῦ λιμένος·

4) Εἰς τὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διοχέτευσιν ποτίμου ὕδατος, καὶ κατασκευὴν καταλλήλων πρὸς ὕδρευσιν τῶν πλοίων βρύσεων.

5) Διὰ κατασκευὴν ὑπονόμων πρὸς ἐκροὴν τῶν ἐκ τῶν δμ-βρων ὑδάτων.

Ἄρθρον 3.

Τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένου δικαιώματος προκυμαίας θέλει ἐνεργεῖ ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ὑπὸ τὴν ἐξέλεγχιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 4.

Αἱ εἰσπράξεις θέλουν κατατίθεσθαι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν, ἥτις θέλει κρατεῖ μερίδα τῆς

προκυμαίας Πειραιῶς, λιγίζουσα πρὸς ὄφελος αὐτοῦ τὸν κανονισμένον τόκον.

Ἄρθρον 5.

Ὅσοι τῶν ἐμπόρων δὲν ἐπλήρωσαν εἰσέτι τὰ διὰ τοῦ ἀπὸ 16 (28) Ὀκτωβρίου 1836 Β.σ. Διατάγματος ὠρισμένα δικαιώματα προκυμαίας, θέλουν ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσπραξὶς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένου φόρου θέλει διαρκέσει μέχρι 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1860.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ ὑπουργοὶ Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Αὐγούστου 1848.

Ὁ προσωρινὸς τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 22.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 25 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ ΡΓ'.

Περὶ τῆς νόσου Σπυροκώλου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐντὸς τοῦ Κράτους εὐρίσκουσα πάσχων τὴν νόσον Σπυροκώλου, ἢ ὀρχιδαν κοινῶς λεγομένην (Scarlievo), ὀφείλει νὰ ὑποταχθῇ εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ θεραπεία αὕτη ἐνεργεῖται εἰς δημόσια θεραπευτήρια, ἐπὶ τούτῳ συνεστημένα εἰς τοὺς νομοὺς, ὅπου μᾶλλον ἐπιπολάζει ἡ νόσος, ἢ εἰς ἰδιαιτέρα θεραπευτήρια, ἐπὶ τούτῳ διατηρούμενα, ἰδίᾳ δαπάνῃ τοῦ πάσχοντος ἢ τῶν πασχόντων, ἀδείᾳ τοῦ νομοῦατροῦ, ὅστις δὲν δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ ἀνευ εὐλογοφανοῦς αἰτίας.

Ἄρθρον 3.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει δημόσιον κατάστημα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς θεραπευτήριον, θέλουν ἐνοικιασθῇ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πασχόντων ἰδιωτικὰ οἰκήματα, τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον δὲν θέλει ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 2,000.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰατρικὴ ἐπιμέλεια τῶν ἐν τοῖς δημοσίοις θεραπευτηρίοις νοσηλευομένων ἐνεργεῖται δι' ἐνὸς ἐπιστήμονος ἱατροῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀντιμισθία δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 200 δραχμὰς κατὰ μῆνα, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν νοσηλευομένων.

Ἄρθρον 5.

Οἱ νομοῦατροὶ ὀφείλουσι νὰ περιοδεύωσι τὰ μέρη, εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχει ὑποψία, ὅτι εὐρίσκονται πάσχοντες τὴν νόσον ταύτην, καὶ νὰ παραπέμπωσιν αὐτοὺς εἰς τὰ σχετικὰ θε-
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

γαιών των παρακειμένων Μονών, αποζημιούμενου του έκκλησιαστικού ταμείου δι' άλλων εθνικών γαιών ίσης αξίας.

Άρθρον 4.

Είς έκαστην των εν Μήλῳ καὶ ἐν Μινώα νεοσυνοικισθησόμενων οἰκογενειῶν θέθει παρχωρηθῇ δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως εἰς οἰκίσκος ἀξίας ὅχι ἀνωτέρας τῶν 300 δραχμῶν, εἰς βοῦς, καὶ τ' ἀναγκαῖα γεωργικὰ ἐργαλεῖα πρὸς καλλιέργειαν τῶν γαιῶν αὐτῶν.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν

Οἱ ὑπουργοὶ Μ. ΡΟΥΦΟΣ.

Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26, 27, 28, 29, 30, 31 καὶ
32. (Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 24 Νοεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατατάξεως ἀκολουθῶν μαθητῶν εἰς τὸν λόγον
τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὸν λόγον τῶν τεχνιτῶν τοῦ πυροβολικοῦ κατάταξιν εἴκοσι ἀκολουθῶν μαθητῶν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους·

1. Ὁ καταταττόμενος ὡς ἀκόλουθος μαθητῆς, πρέπει νὰ ᾔηται ἡλικίας 16 τοῦλάχιστον ἐτῶν, οὐχὶ δὲ καὶ πλέον τῶν 18.

2. Ὅρεῖται νὰ γνωρίζῃ καλῶς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ τὰς τέσσαρας πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς.

3. Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ὁ νέος θέλει δοκιμάζεσθαι ἐὰν ᾔηται κατὰλληλος πρὸς ἐπιτήδευσιν, οἱ δὲ γονεῖς ἢ κηδεμόνες αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνουν ἡμισείαν δραχμὴν καθ' ἑκάστην πρὸς διατροφὴν τοῦ προκαταβάλλοντος τὸ ἀναλογοῦν ποσὸν (δεκαπέντε δραχμᾶς) κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ νέου.

4. Ἀφοῦ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πρώτου μηνὸς ὁ νέος ἀποδεχθῇ ἱκανὸς πρὸς ἐμάθησιν, κατατάσσεται εἰς τὸν ἑλεγχον τῶν ἀκολουθῶν μαθητῶν.

5. Ὁ ἀκόλουθος μαθητῆς θέλει διοικονομεῖται ὡς καὶ ὁ ὑπότροφος, ἀπολαμβάνει ὅλας τὰς ἀποδοχὰς καὶ ἐπιχορηγήσεις, ὅσας οἱ οἰκονομικοὶ κανονισμοὶ παρέχουσιν εἰς τοὺς τακτικούς μαθητὰς τοῦ λόγου τῶν τεχνιτῶν.

6. Οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες ὑποχρεοῦνται νὰ πληρῶνουν ἐκ προκαταβολῆς δι' ἑκάστην τριμηνίαν δραχ. ἐβδομήκοντα καὶ τριάκοντα ἐπτὰ λεπτά, δι' ἣσιν δαπάνην, τὴν ὁποίαν τὸ δημόσιον θέλει κάμνει κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, δι' ἑκάστον αὐτῶν τῶν ἀκολουθῶν μαθητῶν, δίδοντες περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν.

7. Ὁ ἀκόλουθος μαθητῆς ὑπάγεται εἰς ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ τακτικοῦ μαθητοῦ καὶ οὕτως ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα τῆς κατατάξεως εἰς τὴν τάξιν τῶν μαθητῶν τούτων, ἅμα χρεύσῃ θέσις τοιαύτη.

8. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς κατατάξεως εἰς τὰς χρευστάς θέσεις τακτικῶν μαθητῶν δίδεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς μαθητὰς κατὰ λόγον ἀρχιότητος καὶ ἱκανότητος καὶ κατ' ἀναλογίαν 2/3 τῶν χρευστῶν.

9. Ὁ καταττόμενος ὡς τακτικὸς μαθητῆς ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς διατροφῆς του, καὶ ὑποχρεοῦται ν' ἀναδεχθῇ τετραετῇ θητείαν εἰς τὸν λόγον, ἀφοῦ προβιβασθῇ τεχνίτης.

10. Ὁ ἀκόλουθος μαθητῆς δύναται ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν λόγον, ὅταν θέλῃ, πληρῶνων τὸ τυχὸν πρὸς τὸ δημόσιον χρέος του.

11. Ὁ μὴ πληρῶνων τακτικῶς εἰς τὸν πρώτου μηνὸς ἐκάστης τριμηνίας τὴν διατροφὴν του, θέλει ἀποβάλλεσθαι, ὑπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ πληρῶσιν οἱ γονεῖς, ἢ οἱ κηδεμόνες αὐτοῦ ὅσα περιπλέον ἐξῶδα ὑπέστη δι' αὐτὸν τὸ δημόσιον, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβολῆς του, καθὼς καὶ τὴν ζημίαν ἥτις ἤελε προκύβει ἀπὸ παράκλειον φθορὰν τοῦ ἱματισμοῦ του.

12. Ὁ διάγων κακῶς ἀκόλουθος μαθητῆς ἀποπέμπεται, οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἀπαίτησιν ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Ὁ Ἡμέτερος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Α. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 34, καὶ 35.

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 28 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕ'.

Περὶ συμπληρωτικῆς πιστώσεως τοῦ ὑπουργείου
τῶν Ἑσωτερικῶν δραχ. 10,000.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐκτελεστέον ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἐκτελεστέον καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΟΜΟΣ ΠΕ'.

Περὶ πιστώσεως διὰ τὰ ἐξόδα τῆς δευτέρας τριμηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὰ διάφορα ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ ἐλάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν δευτέραν τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1847 καὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων, διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργ. Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Μαΐου 1848.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΠΣ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος κανονίζεται, θεσπίζεται καὶ εἰσπράττεται ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐλάσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1846, ΔΣΤ'. νόμου, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Μαΐου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοπρασιῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 11. τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ε. ε. Νόμου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν κατὰ χωρία ἐνοικιαζομένων ἐγκτητικῶν φόρων ἐνεργοῦνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ διωρισμένον τόπον, ἢ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἢ κωμοπόλεις, ὅπου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔθελε κρίνει συμφερότερον, παρὰ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφόρων, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν διὰ προσωπικῆς παρουσίας ἐλεγχον καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπάρχου, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Κηρύττονται δὲ διὰ δημοποιήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, δημοσιευομένης εἰς ὅλα τὰ χωρία, καὶ τοιχοκολλουμένης εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, καὶ ἐνεργοῦνται τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 9. π. μ. μέχρι τῆς 12.

Αἱ δημοποιήσεις δημοσιεύονται διὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, ἡτις στέλλεται παρὰ τοῦ δυνάμεως εἰς τὸν ἔφορον πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Πᾶσα δημοποίησις ἀπαιτεῖται νὰ περιέγῃ.

α. Τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, τῶν ὁποίων ἡ πρόσδοδος ἐνοικιάζεται.

γ'. Τὰ ὅρια αὐτῶν.

γ'. Ὀνομαστὶ τὰ εἶδη ἐπὶ τῶν ὁποίων θέλει γίνεσθαι ἡ προσφορά.

δ'. Ἐὰν ᾖ τειλεωτική καὶ ὑποχρεωτική διὰ τὸ δημόσιον ἡ δημοπρασία ἢ μένει ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τοῦ ὑπουργείου.

ε. Τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως, ὡς καὶ τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρ. 2 Κατὰ τὰς ὥρας τῆς δημοπρασίας οἱ συναγωνιζόμενοι ἀποτείνουν τὰς προσφοράς των εἰς τὸν δημόσιον κήρυκα, εἰς κοιλὰ καρπῶν ὁμοειδῶν μὲ τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει καὶ τοῖς πρακτικοῖς σημειουμένους, αἵτινες καθόσον ἐπαναλαμβάνονται παρ' αὐτοῦ, ἐγγράφονται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ προσφεροῦ εἰς τὰ πρακτικά. Κλάσματα κοιλῶν δὲν εἶνε δεκτά.

Πᾶσα δὲ προσφορά εἴτε ἐγγράφως, εἴτε προφορικῶς διδομένη εἶναι ὑποχρεωτική διὰ τὸν προσφερτὴν, μετριοῦ παρουσιασθῇ ἀνωτέρα αὐτῆς.

Ἄρθρον 3. Διὰ τὴν αὐτὴν πρόσδοδον ἀπαγορεύεται νὰ ἐνεργήσῃ πλέον τῶν δύο δημοπρασίαι, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δευτέρας ἢ ἐγκρίνεται ἢ ἀπορρίπτεται, εἰσπραττομένης τῆς προσόδου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου. Ἀλλ' αἱ λόγῳ παραβιάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ἢ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀκυρούμεναι δημοπρασίαι θεωροῦνται ὡς μὴ ἐνεργηθεῖσαι, ἐπομένως δὲν καταριθμοῦνται εἰς τὰς κατὰ τύπους διεξαχθεῖσας δημοπρασίας.

Αἱ δευτεραὶ δημοπρασίαι ἀρχονται 3 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ δημοποίησις τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργοῦνται αἱ δημοπρασίαι ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ δυνάμεως. Ἡ δευτέρα δημοποίησις ἐκδίδεται περιληπτικῶς, ἀναφερομένη εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης, καὶ περιέχουσα ῥητῶς τοὺς ἐν τοῖς ἐδαφίοις δ' καὶ ε. ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος διατάγματος.

καισύνης, επιφορτίζονται την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Νόμου.

Εν Αθήναις, την 16 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο επί των Έσωτερ. Υπουργός

P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

K. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη

σφραγίς του Κράτους.

Εν Αθήναις, την 20 Φεβρουαρίου 1848.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

K. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 6.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΟΥ'.

Περί της μισθοδοσίας του προσωπικού των δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας διατάσσομεν τὰ ακόλουθα.

Άρθρον 1.

Το προσωπικό της δικαστικής υπηρεσίας θέλει λαμβάνει κατά μήνα τον ακόλουθον μισθόν.

§. Α'. Του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου.

Ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελεύς ανά δραχ. 500

Ο Αντιπρόεδρος » 400

Ο Άρειοπαγίτης και ο Αντεισαγγελεύς » 350

Ο Γραμματεύς » 200

§. Β'. Του δικαστηρίου των Έφετών.

Ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελεύς ανά δραχ. 400

Ο Έφέτης και ο Αντεισαγγελεύς » 300

Ο Γραμματεύς » 170

§. Γ'. Του δικαστηρίου των Πρωτοδικών.

Ο Πρόεδρος και ο Εισαγγελεύς ανά δραχ. 300

Ο Πρωτοδίκης και Αντεισαγγελεύς » 200

Ο Γραμματεύς » 150

Άρθρον 2.

Το άρθρον 233 του οργανισμού των δικαστηρίων και συμβολαιογράφων Νόμου καταργείται.

Ο παρών Νόμος ψηφισθείς παρά της Βουλής και της Γερουσίας, και κυρωθείς σήμεραν παρ' Ημών, θέλει δημοσιευθῇ διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, διά να ισχύῃ ὡς Νόμος του Κράτους.

Ο Ημέτερος επί της Δικαιοσύνης Υπουργός εντέλλεται την εκτέλεσιν και δημοσίευσιν αὐτοῦ.

Εν Αθήναις, τῇ 25 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Υπουργός K. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη

σφραγίς του Κράτους.

Εν Αθήναις, την 25 Φεβρουαρίου 1848

Ο επί της δικαιοσύνης Υπουργός.

K. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 7.

Εν ΑΘΗΝΑΙΣ, 9 Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ ΟΗ'.

Περί βοηθείας των εκ της πολυουμβρίας παθόντων εν Ερετρία οικογενειών των Ψαρρίανων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας εκυρώσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Επιτρέπεται εις την Κυβέρνησιν να δαπανήσῃ μέχρι 40,000 δραχμῶν πρὸς βοήθειαν των οικογενειών των Ψαρρίανων, των οποίων αι εν Ερετρία οίκiai εβλάφθησαν υπό της συμβάσεως πολυουμβρίας, και πρὸς διευθέτησιν των υδάτων των παρακειμένων χειμάρων, και πρὸς θεραπείαν άλλων κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν εις ἐπιτυχίαν του συνουικισμού.

Άρθρον 2.

Εκ της ποσότητος ταύτης θέλει δοθῇ εις ἐκάστην των εν τῷ προηγουμένῳ άρθρῳ οικογενειῶν ἀνάλογος βοήθεια, κατὰ λόγον της οποίας υπέστη ζημίας, προσηκόντως ἐπιβεβαιωμένης υπό ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ της Κυβερνήσεως, εν ἣ θέλει συμπεριληφθῶσι και τὰ μέλη της ἐπὶ του συνουικισμού υπαρχούσης ἐπιτροπῆς.

Άρθρον 3.

Η χορηγουμένη βοήθεια θέλει χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εις ἀνέγερσιν, ἢ ἐπισκευὴν των βλαφθεϊσῶν οίκιων, και θέλει ἐκπεσθῇ ἐν καιρῷ της ἐξοφλήσεως ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς οποίας τυχὼν αὶ ῥηθεῖσαι οικογένειαι ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ δημόσιον, ἐξαιρουμένων των ἀπὸ χρηματικῆς συνεισφορᾶς πηγαζουσῶν.

Ο Ημέτερος ἐπὶ των Έσωτερικῶν Υπουργός θέλει εκτελέσει τον παρόντα Νόμον.

Εν Αθήναις την 3 Μαρτίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ο Υπουργός P. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη

σφραγίς του Κράτους.

Εν Αθήναις την 5 Μαρτίου 1848.

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός

K. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΘ'.

Περί πιστώσεως της πρώτης τριμηνίας του ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας αποφασίζομεν και διατάττομεν.

Άρθρον 1.

Τὰ διάφορα Υπουργεία θέλουν πληρώσει ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων, ἐγκεκριμένων παρὰ του Βασιλέως, και κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ λογιστικῆς διατυπώσεως τὰ ἐξόδα του

ΝΟΜΟΣ ΡΣ'.

Περὶ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἐκ δραχ. 500 χιλιάδων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ληψοδοσίαν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ μέχρι τῆς ποσότητος δραχμῶν πεντακοσίων χιλ. μὲ ἀμειβάτον ἐτήσιον τόκον 3 τοῖς 0/0.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς Τραπεζῆς θέλουν παραδοθῇ εἰς αὐτὴν ὡς ἐνέχυρον πεντακόσιαι μετοχαὶ τῆς Τραπεζῆς ἐκ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μετὰ τῆς Τραπεζῆς ἀνοικτὸς λογαριασμὸς θέλει ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς τετάρτης Ἀπριλίου 1849, ὅτε πρέπει νὰ κλείσῃ ὁριστικῶς διὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἄν τὸ κατὰ τὴν 4 Ἀπριλίου 1849 ὑπόλοιπον τοῦ ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐπιβαρύνῃ τὴν Κυβέρνησιν, αὕτη δὲ δὲν ᾔθελεν εἰσθῆ εἰς κατάστασιν νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸ ἐκ τοῦ προχείρου, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν θέλει συμφηρίζεσθαι αὐτοδικαίως, μὲ τόσας ἐκ τῶν ἐγγχειρασθεισῶν μετοχῶν, ὅσαι, λογιζόμεναι πρὸς δραχ. χιλίας, ᾗθελον καλύψῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Μένει δὲ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀνακτήσῃ εἰς τὴν αὐτὴν ἀξίαν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν τυχόν συμφηρισθεισῶν μετοχῶν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1849.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΡΖ'.

Περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1847 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμείσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων καταστημάτων, κτημάτων καὶ νομημάτων προσόδων καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνηνημένον πίνακα, τῶν ἐσόδων καὶ τὰ προσηρητημένα εἰς αὐτὸν ἀναλυτικὰ φύλλα, θέλει ἐξακολουθήσῃ ἡ εἰσπραξίς.

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΥΣ 1848)

κατὰ τὸ 1847 ἔτος, δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ὡς καὶ τῶν ἐκδοθησομένων περὶ τινῶν ἐσόδων Νόμων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐσοδα τῆς χρήσεως 1847 ὑπολογίζονται εἰς δραχμὰς δεκατέσσαρα ἑκατομμύρια, ὀγδοήκοντα ἑννέα χιλιάδας, ἑξακοσίας ἐβδομήκοντα, καὶ λεπτὰ ἐβδομήκοντα ἑννέα ἀριθμοὺς 14,089,670:79, προστίθενται δὲ εἰς ταῦτα αἱ προκαταβολαὶ τῶν τριῶν δυνάμεων ἐκ δραχμῶν τριῶν ἑκατομμυρίων, ὀκτακοσίων τριάκοντα πέντε χιλιάδων, τετρακοσίων ἐβδομήκοντα τριῶν, καὶ πεντήκοντα ὀκτῶ λεπτῶν, ἀριθ. 3,835,473:58, καὶ τὸ δάνειον τοῦ ἱππότη Εὐνάρδου ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων πενήκοντα ὀκτῶ χιλιάδων τετρακοσίων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἀνήκουν εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἐσοδα μόνον ἐκεῖνα, ὅσα παράγονται ἐντὸς τοῦ ὁμωνύμου αὐτῆς ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους· τὰ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα καταλογίζονται εἰς τὰ ἐσοδα τῶν ἐπομένων ἐτῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐργεῖται ἡ εἰσπραξίς· σημειοῦνται δὲ ἐν εἰδικῷ κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ ἀέσοδα κλεισμένων χρήσεων.

Ἄρθρον 4.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου, παρὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα, ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξίς, τιμωρεῖται δὲ ἐπὶ καταπίεσει πᾶς ὑπάλληλος εἴτε διατάξας, εἴτε ἐνεργήσας τὴν εἰσπραξίν, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἀδεία τῆς προϋσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ προσέτι καὶ τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀγωγῆς πρὸς ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 19 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 6 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ ΡΙ'.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἐξοδα τοῦ ἔτους 1848 προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δεκαεννέα ἑκατομμύρια, πεντακοσίας ἐξήκοντα τρεῖς χιλιάδας, ἐ-

Ὁ Ἡμέτερος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΑ'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Ναυτικῆς δυνάμεως διὰ τὸ ἔτος 1847.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1847 ἔτος εἰς ἄνδρας ἐπτακοσίους ὀγδοήκοντα τρεῖς, ἀξιωματικούς, ναυτικούς ὑπαλλήλους, ὑπαξιωματικούς, καὶ ναύτας ἀποτελοῦντας τὸ μὲν σῶμα τοῦ Ναυ-
στάθμου ἐξ ἀνδρῶν. 54

τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν ἐξ ἀνδρῶν. 67

καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων συμπεριλαμ-
βανομένων καὶ τῶν ἐν τοῖς λιμεναρχείοις ναυτῶν . . 662

783

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυ-
τολογία.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰανουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. Γ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 4.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΟΒ'.

Περὶ διατηρήσεως τῶν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων ῥοστῶν καὶ συντροφίας πεμπομένων γραμμάτων κτλ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἐλυρώσα-
μεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος διὰ τὴν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων ῥο-
στῶν καὶ συντροφίας μετακόμισιν τῶν παραδιδομένων εἰς τὰ
ἑλληνικὰ ταχυδρομεῖα γραμμάτων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Διὰ μὲν τὰ γράμματα, τὰ διευθυνόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος
διὰ τὴν Μασσαλίαν, Λιβουρνόν, ἢ Μελίτην, εἰς λεπτὰ 80 δι'
ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Β'. Διὰ δὲ τὰ διευθυνόμενα διὰ Σμύρνην, Δαρδανέλιαν, ἢ Κων-
σταντινούπολιν, εἰς λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον ἀπλοῦν γράμμα
βάρους ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν.

Γ'. Διὰ τὰ πλέον τῶν 7 1/2 γραμμῶν γράμματα ἐφαρμό-
ζονται οἱ ὅροι τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 Β.
Διατάγματος.

Ἄρθρον 2.

Ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ταχυδρομικοῦ τέλους θέλει εἰσπράττε-
σθαι ἐκ μέρους τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων τὸ ἀνήκον ἐσω-
τερικὸν ταχυδρομικὸν τέλος, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν
ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 Διαταγ-
μάτων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ αὐτὴ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα Α, Β καὶ Γ περιεχομένη
διατίμησις θέλει ἐφαρμοῇσθαι καὶ εἰς τὰ ἀπὸ Μασσαλίας, Λι-
βουρνόν, Μελίτην, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, ἢ Δαρδανέλιαν
ἐρχόμενα γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς
ἐταιρίας ῥοστῶν καὶ συντροφίας.

Ἄρθρον 4.

Οἱ μὲ δείγματα ἐμπορίας φάκελοι θέλουν διατιμᾶσθαι κατὰ
τὸ γ'. τοῦ τέλους τῶν συνήθων γραμμάτων.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ταχυδρομικὸν τέλος τῶν διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοκινήτων
μετακομιζομένων ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐντύπων, τῶν προε-
ρχομένων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰ ἀνωτέρω μέρη, καὶ τ' ἀνά-
παλιν διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται εἰς λεπτὰ ὀκτὼ δι' ἕ-
καστον φύλλον ἐφημερίδος, ἢ ἐντύπου.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω πληρωμὴν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ ἐ-
σωτερικὸν τέλος, τὸ εἰσπραττόμενον συμφώνως μὲ τὰς διατά-
ξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 Διατάγματος περὶ εἰ-
σπράξεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τὰς πεμπομένης ἐφη-
μερίδας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργὸς θέλει δημοσι-
εύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῇ Δικαιοσύνῃ ὑπουργὸς

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ ΟΓ'.

Περὶ τῶν ἐκλεχθέντων ἐνόρκων πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ
τὸ ἐνεστὼς ἔτος συστηθησομένων κακουργιοδικείων.

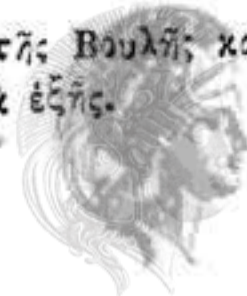
Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω: Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1848

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ ΕΘ'.

Περὶ πληρωμῆς διόδων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐκυρώσαμεν, καὶ διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν, συντήρησιν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν εἰς Πειρικιᾶ ἀγούσης ὁδοῦ ἐπιβάλλονται διόδια.

Ἄρθρον 2.

Τὰ διόδια ἐνοικιάζονται κατ' ἔτος, ἢ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ εἰσπράττονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 3.

Δι' ἕκαστον τῶν εἰς ἱππασίαν χρησίμων ἵππων, τῶν ὑποζυγίων, καὶ παντὸς εἴδους φορτηγοῦ ζώου, μεταβαίνοντος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πειρικιᾶ, ἢ ἐκ Πειρικιᾶ εἰς Ἀθήνας, θέλουν πληρωθεῖν ἀνὰ πέντε λεπτά.

Ἄρθρον 4.

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιώματος τούτου οἱ ἵπποι τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων, ἢ τῆς συνοδείας των, τῆς χωροφυλακῆς, τοῦ ἱππικοῦ, τῶν ζευγιδίων, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ ὅλα τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν ζῶα τῶν μεταβαίνοντων εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς ἐπίσκεψιν ἢ καλλιέργειαν τῶν κτημάτων, ἢ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.

Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1847.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερ. ὑπουργός

Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑπουργός

Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλῃ σφραγίδι τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Ιανουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργός

Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ Ο'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς διὰ τὸ ἔτος 1847.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, προσδιορίζομεν τὴν δυνάμιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὸ ἔτος 1847, εἰς 9,169 ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας διαιρουμένους ὡς ἐφεξῆς.

Α'. Εἰς τὰς τετραρχίας τῆς φάλαγγος ἐκ	389
Β'. Εἰς τὰ πεζικά τάγματα	3497
Γ'. Εἰς τὸ ἱππικόν	224
Δ'. Εἰς τὸ πυροβολικὸν μετὰ τοῦ ὀπλοστασίου	482
Ε'. Εἰς τὸ μηχανικόν	51
Σ'. Εἰς τὴν χωροφυλακὴν	
α. Πεζὴν	1424
β'. Ἐφιππον	165
Ζ'. Εἰς τὴν ὀροφυλακὴν	2650
Η'. Εἰς τὰ φρουραρχεῖα	50
Θ'. Εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεία	24
Ι'. Εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον	41
ΙΑ'. Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἱματισμοῦ	6
ΙΒ'. Εἰς τὰ στρατοδικεῖα	9
ΙΓ'. Εἰς τὸν λόχον τῶν ἀπομάχων	157
Γενικὴ ἀθροῖσις ἀνδρες	9169

Περὶ τῶν καταλόγων καὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐνόρκων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συντάξεως τῶν καταλόγων.

Ἄρθρ. 1. Ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν ὅτι ἔχουν κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, καταγράφονται ἀπὸ τὸν δήμαρχον ἐν ἰδιαίτερω καταλόγῳ εἰς ἕκαστον δῆμον.

Οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι κατάλογοι στέλλονται εἰς τὸν ἐπαρχον, ὅστις τοὺς καταστρώνει εἰς ἐπαρχιακὸν κατάλογον.

Ἄρθρ. 2. Οἱ οὕτω συνταχθέντες κατάλογοι τῶν ἐνόρκων εἶναι διαρκεῖς, καὶ δὲν μετεβάλλονται· ἀποσβέσεις δὲ καὶ νέαι ἐγγραφαὶ δύνανται νὰ γένωσι μόνον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῶν ἀναθεώρησιν, ἐνεργουμένην κατὰ τὰς ἐξῆς διατυπώσεις.

Ἄρθρ. 3. Πᾶς δήμαρχος χρεωστεῖ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ τῆς 1 ἕως 15 Φεβρουαρίου ν' ἀναθεωρῇ τὸ μέρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ καταλόγου, τὸ περιέχον τοὺς ἔχοντας προσόντα ἐνόρκου δημότας του, σημειῶν εἰς ἐκθεσιν ὅσους νομίζει ἐγγραπτέους ἢ ἀποσβεστέους, καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀποσβέσεως αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν 20 Φεβρουαρίου ὑποβάλλει τὸ ἔργον του εἰς τὸν ἐπαρχον.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἐπαρχος λαβὼν τὰ ἐγγραφα τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας του, τὰ συνοδεύει μὲ τὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὴν 10 Μαρτίου τὰ στέλλει εἰς τὸν Νομάρχην.

Ἄρθρ. 5. Ὁ Νομάρχης ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν γενικὴν ἀναθεώρησιν τῶν ἐπαρχιακῶν καταλόγων, καὶ πρὸς τοῦτο ἐγγράφει καὶ αὐτοὺς τοὺς πολίτας, ὅσοι ἀπέκτησαν τὰ προσόντα τοῦ ἐνόρκου, ἢ εἶχον παραλειφθῇ κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἀποσβέσει δὲ

1. Τοὺς ἀποβιώσαντας.

2. Ἐκεῖνους, ὅσων ἡ ἐγγραφὴ ἀπεδείχθη ἄκυρος παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Καὶ σημειώνει ὡς ἀποσβεστέους

1. Τοὺς ἀπολέσαντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα.

2. Ὅσους νομίζει μὴ προσηκόντως ἐγγραφέντας, καὶ ἂν ἡ ἐγγραφὴ τῶν δὲν προσεβλήθη ὑπὸ τινος.

Κρατεῖ βιβλίον ὅλων τούτων τῶν ἀποφάσεων του, ὅπου γίνε-
ται μνεία τῶν αἰτίων καὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων αὐτῶν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἐπαρχιακοὶ κατάλογοι, διορθωθέντες οὕτω παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἐκτίθενται τὴν 1 Μαΐου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστου δήμου, ἀναγινώσκονται τὴν ἐπομένην πρώτην Κυριακὴν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν δήμων, καὶ παρακατατίθενται· 1) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς δημαρχίας, καὶ τὰς κατοικίας τῶν παρέδρων, καὶ 2) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας.

Πᾶς δὲ πολίτης δύναται νὰ λάβῃ ἀκωλύτως γνῶσιν τοῦ καταλόγου, ἢ καὶ νὰ τὸν ἀντιγράψῃ.

Ἄρθρ. 7. Πᾶσα ἀπόσβες ἐκ τοῦ καταλόγου κοινοποιεῖται ἀπὸ τὸν Νομάρχην διὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὸν ἀποσβεσθέντα.

Ἄρθρ. 8. Οἱ κατάλογοι θέλουν περιέχει ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος ἑκάστου ἐγγεγραμμένου πολίτου σημειώσιν τῆς κατοικίας του, τῆς ἡλικίας του, τοῦ ἐπιτηδεύματός του, τῆς κινήτου περιουσίας του, τοῦ εἴδους τοῦ εἰσοδήματός του, καὶ τῆς ιδιότητος τῆς παρεχούσης αὐτῷ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐνόρκου.

Ἄρθρ. 9. Ἄν ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων δὲν συμπληρωθῇ ἐκ τοῦ συνταχθέντος καταλόγου, ἀναπληροῦται ὁ ἀριθμὸς οὗτος κατὰ τὸ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1837 Β. διάταγμα περὶ συμπληρώσεως τῶν ἐνόρκων, συμφῶνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 10. Τὴν 15 Σεπτεμβρίου οἱ κατάλογοι ἀποπερατοῦν-

ται, ὁ Νομάρχης δημοσιεύει, ἐκθέτων εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας τὰς διορθώσεις τῶν καταλόγων, ὅσαι ἤθελον γενῇ μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης διὰ τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου· τὰ δὲ ἐπαρχιακὰ συμβούλια καὶ ὁ Νομάρχης ἐκλέγουν τοὺς ἐνόρκους ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν περιεχομένων εἰς τοὺς καταλόγους προσώπων.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν παραπόνων.

Ἄρθρ. 11. Ὅστις τῶν δημοτῶν, ἀπολαύων τὰ πολιτικά καὶ δημοσια δικαιώματα, καὶ ἔχων συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, νομίζει, εἴτε ὅτι ἐνεγράφη εἰς τοὺς καταλόγους, ἢ παρελείφθη ἀπ' αὐτῶν μὴ προσηκόντως, εἴτε ὅτι ἄλλοι ἐνεγράφησαν, ἢ παρελείφθησαν, ἢ ἀπεσβέσθησαν μὴ προσηκόντως, δύναται νὰ ζητήσῃ δι' ἀγωγῆς, εἰσαγομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον πρωτοδικεῖον μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου τὸ πολὺ τὴν διόρθωσιν τῶν περὶ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων σφαλμάτων.

Ἄρθρ. 12. Ἡ ἀγωγή ἐπιδίδεται εἰς τε τὸν Νομάρχην καὶ εἰς τὸν ἔχοντα συμφέρον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

Ἄρθρ. 13. Πᾶσα δίκη πηγάζουσα ἀπὸ τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων προτιμᾶται ἀπὸ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς, καὶ ἡ διαδικασία τῆς εἶναι συνοπτικὴ.

Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζήτησις ἄρχεται, ἀναγιγνωσκομένης ἐκθέσεως ὑπὸ τινος τῶν δικαστῶν, ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ δικαστήριον, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς διαδίκους καὶ τὸν εἰσαγγελέα, ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν.

Οἱ διάδικοι δύνανται νὰ παρασταθῶσιν εἰς τὴν δίκην καὶ διὰ πληρεξουσίου, εἴτε δικηγόρου, εἴτε μὴ, ὁ δὲ Νομάρχης δύναται νὰ διαβιβάτῃ εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ ὑπόμνημα ἐγγράφων, τὸ ὅποιον ἀναγινώσκειται ἐν τῇ συνεδριάσει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρ. 14. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πρωτοδικείου συγχωρεῖται ἔφεσις εἰς τὰ ἀρμόδια ἑφετεία, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πρωτοδικίου ἀποφάσεως.

Ἡ παρὰ τοῖς ἐφέταις διαδικασία γίνεται, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς.

Ἄρθρ. 15. Ἡ ἀγωγή καὶ ἡ ἔφεσις ἔχουν δύναμιν ἀνασταλτικὴν, καὶ ἐμποδίζουν τὴν τε ἀναγραφὴν τῶν κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ Νομάρχου διαγραφπτέων πολιτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῶν κατ' αὐτὸν ἐγγραπτέων.

Ἄρθρ. 16. Εἰς τὰς δίκας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, δὲν γίνεται χρῆσις ἐνόμιου χάρτου.

Ἄρθρ. 17. Ὁ Νομάρχης, ἅμα λαμβάνων τελεσιδικιὸν ἀπόφασιν, ἐκδικάζουσαν τὰ κατὰ τῶν καταλόγων παράπονα, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ οἰκείου καταλόγου τὴν προσήκουσαν διόρθωσιν, συμφῶνως μὲ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἀφοῦ ἀποπερατωθῶσι κατὰ τὸ 10 ἄρθρον οἱ κατάλογοι, ὁ Νομάρχης, ἂν ἐπέλθωσιν ἀποφάσεις τελεσιδικιᾶς, διορθώνει παρὰ τοῦ οἰκείου κατὰ τὸν οἰκείον κατάλογον.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων.

Ἄρθρ. 18. Ὁ κατάλογος ἑκάστης ἐπαρχίας διορθωθείς κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις, κοινοποιεῖται εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν αὐτῆς συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δ' ἐκλέγει ἐκ τοῦ καταλόγου τοὺς πολίτας, οἵτινες θέλουν χρησιμεύειν κατὰ τὸ προσεχές ἔτος πρὸς συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων τῶν ἐνόρκων, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτούμενας ἠθικὰς καὶ διανοητικὰς ιδιότητας, καὶ κοινοποιεῖ τὰ ὀνόματα διὰ τοῦ ἐπαρχοῦ εἰς τὸν Νομάρχην.

κατὸν ὀγδοήκοντα δύο καὶ λεπτά ἐβδομήκοντα, καὶ διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καταλογιζόμεναι κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων, καὶ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τῶν προσηρτημένων εἰς αὐτὸν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων ὡς ἐφεξῆς·

Α. Εἰς χρέος δημόσιον, ἥτοι εἰς τόκους καὶ χρεολύσιον τοῦ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων δανείου 3,835,473:58	
Εἰς προμήθειαν καὶ ἄλλα ἐξόδα αὐτοῦ...	50,376:42
Εἰς ἀπόδοσιν προκαταβολῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων	1,278,491:20
Εἰς ἀπόδοσιν δανείου Ἐννάρδου	189,856:
Εἰς τόκους αὐτοῦ κλπ.	27,000:
Εἰς τόκους ἐσωτερικοῦ χρέους.....	3,666:66
Εἰς συντάξεις.	399,141:12
Β'. Εἰς τὴν Βασιλικὴν χορήγησιν.....	1,000,000:
Γ'. Εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῶν βουλευτικῶν σωμάτων	452,340:
Δ'. Εἰς τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑπουργείων τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων.....	217,482
τῆς Δικαιοσύνης.....	942,015
τῶν Ἐσωτερικῶν	1,794,882:26
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως	856,153:40
τῶν Στρατιωτικῶν.....	4,595,658:68
τῶν Ναυτικῶν	1,273,416:61
τῶν Οἰκονομικῶν	771,803:03

10,481,410:98

Ε'. Εἰς τὰ ἐξόδα διοικήσεως, ἐπιστάσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων.....	1,713,512:32
ΣΤ'. Εἰς διαφόρους πληρωμὰς	131,914:42

Τὸ ὅλον δραχ. 19,563,182:70

Ἀνήκουν δ' εἰς τὴν χρῆσιν ἐκάστου ἔτους τὰ ἐξόδα μόνον ἐκείνα ὅσα ὀφείλονται δι' ὑπηρεσίας ἐκτελεσθείσας, ἢ διὰ πράγματα χορηγηθέντα ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἐξόδα θέλουν πληρωθῆναι ἐκ τῶν κυρωθέντων ἐσόδων τῆς χρήσεως 1848, ἀναπληρούμενα ὡς πρὸς τὴν ἐτήσιαν διαχείρισιν διὰ τῶν ὑπολοίπων τῶν προγενεστέρων χρήσεων, τὰ ὅποια δὲν διετέθησαν εἰς πληρωμὴν ἐξόδων τῶν ἐτῶν ἐκείνων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὡς ἀνωτέρω χορηγοῦμεναι πιστώσεις θέλουν διανεμέσθαι καθ' ἑκάστον μῆνα καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν, δυνάμει Βασιλικῶν Διαταγμάτων, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν στηριζομένων εἰς τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους, Βασιλ. Διατάγματα καὶ Κανονισμούς.

Ἄρθρον 4.

Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' οἰουδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθειῶν διὰ τὰ ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν πιστώσεων· ἐὰν ἐπομένως κινητὰ ἢ ἀκίνητα, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εὐρισκόμενα, πωληθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1848, τὸ τίμημα αὐτῶν θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ ἔτους· εἰς τὰ ἐσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα, διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνεται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς ἀνηκούσης χρήσεως, ἢ ὅταν δὲν παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπαναφορᾶς τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1848 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὁπότε κλείονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων, καὶ θεωροῦνται ἄκυρα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα, μήπως δὲ πληρωθέντα ἐντάλματα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διὰ τῶν ἐτήσιων προϋπολογισμῶν, εἴτε καὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγοῦμεναι πιστώσεις διὰ δημόσια ἔργα καὶ γενικὰ βοηθήματα ἰσχύουν, μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθησαν, τὰ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους μένοντα διαθέσιμα ὑπόλοιπα τῶν τοιούτων πιστώσεων, μεταβιβάζονται αὐταπαγγέλτως, εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὰ Ὑπουργεῖα ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωσι μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, καὶ λογαριασμὸν ἰδιαιτέρον τῶν δαπανηθέντων δι' ἑν ἑκάστον τῶν ἐπιμελείᾳ αὐτῶν ἐκτελουμένων δημοσίων ἔργων, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἐκάστος Ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς τῶν πρώτων 15 ἡμερῶν τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1849, νὰ συντάξῃ καὶ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1848· ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1850 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ταύτης, διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν χορηγηθειῶν αὐτῶ πιστώσεων.

Ἄρθρον 8.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1849 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχείρισεως, διὰ τὸ ἔτος 1848, καὶ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς χρήσεως 1848, καὶ χάριν πληροφορίας νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ εἰς τὰς βουλὰς, μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ἐνδιαλαμβανομένων προσωρινῶν καταστάσεων τῶν Ὑπουργείων, ἐντὸς δὲ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1850 ὀφείλει νὰ ἔχει συντεταγμένον καὶ τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 7 διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, θέλει ὑποβληθῇ, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἰς τὰς Βουλὰς, διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848 Νόμος.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη

σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Αὐγούστου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς

Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

ΝΟΜΟΣ ΡΙΑ'.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους 1848.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων κτησ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΡΧΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΝΟΜΟΣ 46'.

περί μεταβολής του άρθρου 8 του δικαστικού οργανισμού.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας απεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ μεταβάλλεται ὡς ἑφεξῆς.

α Πᾶν δικαστήριον ἐφετῶν σύγκκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε τοῦλάχιστον δικαστῶν, τριῶν παρέδρων, ἑνὸς Εἰσαγγελέως, δύο τοῦ πολὺ Ἀντεισαγγελέων, καὶ ἑνὸς γραμματέως.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ σήμερον παρ' ἡμῶν κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἰσχὺν ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν, 21 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 Ἰουλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ 47'.

Περί προσδιορισμοῦ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τοῦ Κράτους τοῦ 1848 ἔτους.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν

Ἄρθρον 1.

Ἡ ναυτικὴ δυνάμις τοῦ Κράτους προσδιορίζεται κατὰ τὸν ἀνώτατον ὅρον διὰ τὸ 1848 ἔτος εἰς ἄνδρας 869, ἀξιωματικούς ναυτικούς υπαλλήλους, υπαξιωματικούς, καὶ ναύτας, ἀποτελοῦντας, τὸ μὲν σῶμα τοῦ ναυστάθμου ἐξ ἄνδρων

τὸ τοῦ λόχου τῶν τεχνιτῶν 54

καὶ τὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Β. πλοίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τὰ λιμεναρχεῖα ναυτῶν . . 741

Τὸ ὅλον 869

Πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἐπιτρέπεται ναυτολογία.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰουλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Ἰουλίου 1848.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

Ἐν ἈΘΗΝΑΙΣ, 10 Αὐγούστου.

ΝΟΜΟΣ 48'.

Περί πιστώσεως τῆς τρίτης τριμηνίας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλῆς καὶ Γερουσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα θέλουσι πληρῶσαι ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν αὐτῶν αἰτήσεων ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους διὰ τὴν τρίτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἰς λογαριασμὸν τοῦ παρὰ τῆς Βουλῆς ἤδη ψηφισθέντος καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως τοῦ 1848 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, ἢ Κανονισμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Τ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Αὐγούστου 1849.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΝΟΜΟΣ 49'.

Περί τροποποιήσεως τοῦ §. α. τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου τοῦ ε. ε.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Ὁ §. α. ἐδαρ. 2 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ε. ε. Νόμου, ἔχοντος οὕτω

α	Διὰ τὴν Κέα, Λακωνίαν, καὶ Λακεδαίμονα	
»	ἑγγειος φόρος	δραχ. 1,10
»	τελωνιακὸν δικαίωμα	» 56
	τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς	
»	ἑγγειος φόρος	» 1,10
»	τελωνιακὸν δικαίωμα	» 1,65

Κράτους διὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐνεστώτος ἔτους, εἰς λογαριασμὸν τοῦ υποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1848, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1847 καὶ τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, καὶ Κανονισμῶν.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτελεσθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Μαρτίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ρ. ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Δ. Γ. ΒΟΥΔΓΑΡΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ, Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Μαρτίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΝΟΜΟΣ Π'.

Περὶ χορηγήσεως ἐνὸς στρέμματος γῆς εἰς ἓνα ἕκαστον γεωργόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίσαι καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας γεωργοὺς ὅσοι κατοικοῦν, ἢ θελήσουν νὰ κατοικήσωσιν εἰς χωρία, τῶν ὁποίων αἱ γαῖαι ἀνήκουσι καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἰδιοκτητίους οἰκίας, ἢ οἰκόπεδα εἰς αὐτά, χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ἐκ τῶν ἐθνικῶν ἐρείπιων, ἢ ἀγρῶν, δωρεὰν ἐν βασ. στρέμμα, ἀποκλειστικῶς δι' οἰκοδομὴν οἰκίας, δι' αὐλὴν καὶ διὰ κῆπον, ἐντὸς ἢ πέραξ τοῦ χωρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον οἰκίαν, γήπεδον ἢ ἀγρὸν ἐντὸς ἢ πέραξ τοῦ χωρίου ἐνῶ κατοικοῦσιν ἢ θελήσωσιν νὰ κατοικήσωσιν, ἔλαττον τοῦ ἐνὸς στρέμματος, καὶ εἰς τοὺς λαβόντας γῆν δι' οἰκίαν, καλύβην, ἢ κῆπον δυνάμει τοῦ IB'. Ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12 (24) Ἰαννουαρίου 1836 Βασ. Διατάγματος ἔλαττον ἐπίσης τοῦ ἐνὸς στρέμματος χορηγεῖται τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν τὸ ἐλλείπον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐν τῷ προλαβόντι ἄρθρῳ ἐκτάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν δύο ἢ καὶ πλείότεροι γεωργοὶ ζητήσωσι συγχρόνως ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διαθέσιμον ἐθνικὸν γήπεδον ἢ ἀγρὸν, λαμβάνει αὐτὸ ὁ πρῶτον λαχὼν κατὰ κλήρον, ἐνεργεῖται δὲ ἡ κλήρωσις διὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ δημοσίας συνεδριάσεως τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου.

Ἄρθρον 4.

Εἰν ζητηθῶσιν ἐθνικὰ γήπεδα κείμενα μεταξὺ ἰδιοκτησιῶν δύο ἢ πλείοτερον γεωργῶν διανεμόνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας αὐτὰ γειτνιαζοντας μέχρι τῆς ἀπαρτίσεως τοῦ ἐνὸς στρέμματος εἰς ἕκαστον· ἀλλ' ἐὰν τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἐθνικῶν τούτων γηπέδων ᾖ ἔλαττον τῆς ἀπαιτουμένης ποσότητος, λαμβάνουν κατὰ προτίμησιν οἱ ἔχοντες ὀλιγώτερον ποσόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ φθάσωσιν ὅλοι εἰς τὴν ἰσὴν ἑκτασιν· τὸ δὲ μένον ποσὸν διανέμεται μετὰ ταῦτα εἰς ὅλους κατ' ἰσὴν ἀναλογίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιροῦνται τῶν παραχωρήσεων γαῖαι ἢ γήπεδα φέροντα ἢ κρύπτοντα ἀρχαιότητας ἢ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα, καὶ ὅσα δημόσιον ἢ δημοτικὸν συμφέρον ἀπαιτεῖ νὰ μὴ παραχωρηθῶσι.

Ἄρθρον 6.

Οἱ γεωργοὶ ὀφείλουν ἐντὸς μὲν τὸ πολὺ τοῦ δευτέρου ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, νὰ οἰκοδομήσωσιν ἐπὶ τοῦ παραχωρηθέντος γηπέδου, ἐὰν δὲν ἔλαβον οἰκόπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀικοδομήσαν ἤδη, καὶ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἐγένετο ἡ παραχώρησις.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω θέλει ἀποδεικνύεσθαι δι' ἐκθέσεως πραγματοποιημένων, ἐπιβεβαιουμένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν οἱ γεωργοὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας εἰς αὐτοὺς υποχρεώσεις, θέλουσι στερεῖσθαι ἀνεὺ ἀποζημιώσεως, τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθεισῶν γαιῶν ἢ γηπέδων, ἅμα δὲ καὶ οὗτινος ἤθελεν οἰκοδομήσει ἢ φυτεύσει.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ κάμωσιν ἄλλην χρῆσιν τῶν παραχωρηθέντων γηπέδων ἢ γαιῶν, παρὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀρισμένην.

Ἐν περιπτώσει παραβάσεως, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς αὐτοὺς αἱ φορολογικαὶ περὶ ἐθνικῶν γαιῶν διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Ὅσοι λαβόντες ἤδη γῆν δυνάμει τοῦ 18 ψηφίσματος τοῦ Κυβερνήτου ἢ τοῦ ἀπὸ 12 (24) Ἰαννουαρίου 1836 Διατάγματος προσλάβωσι καὶ τὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐλλείπον πρὸς συμπλήρωσιν, καὶ δὲν ἐκπληρώσωσι τὰς υποχρεώσεις, θέλουσι στερεῖσθαι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7. διαταγόμενα, ὅτι προσπέκτησαν, μὴ παραβλαπτομένων ὅμως τῶν ἀποκτημένων ἤδη δικαιωμάτων των, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρου ψηφίσματος ἢ διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Τὸ τρίτον ἔτος, ἢ καὶ πρὶ αὐτοῦ, ἀφοῦ παραδοθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐκθεσις, βεβαιούσα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς γεωργοὺς υποχρεώσεων, τὸ ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸν ἀπαιτούμενον τίτλον ἰδιοκτησίας, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων, ἐκτὸς ἂν πληροφορηθῇ, ὅτι τὰ ἐν τῇ διαληφθείσῃ ἐκθέσει περὶ ἐκπληρώσεως τῶν υποχρεώσεων δὲν ἔχονται ἀληθείας.

Ἄρθρον 11.

Τοῦ δικαιώματος τῆς δωρεᾶς, τὴν ὁποίαν χορηγεῖ εἰς τοὺς γεωργοὺς ὁ παρὼν Νόμος, μετέχουσι καὶ αἱ οἰχογένειαι τῶν ἀποβιωσάντων γεωργῶν κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῇ διὰ

Άρθρον Α'.

Οί κατά τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπὸ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων ἐκ τῶν ὑφισταμένων καταλόγων ἐκλεχθέντες τριάκοντα ἑνορκιοὶ καθ' ἑκάστον νομόν, μετ' ἴσου ἀριθμοῦ ἐνόρκων, ἐκλεχθησομένων ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, θέλουσι χορηγεύσει πρὸς συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος συστηθησομένων Κακουργιοδικείων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Φεβρουαρίου.

ΝΟΜΟΣ. ΟΔ'.

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ ἔτος 1848

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1848 κανονίζεται ὡς ἀκολούθως:

- 1) Διὰ τὰς αἰγας καὶ τὰ πρόβατα λεπτ. 25 κατὰ κεφαλὴν.
- 2) Διὰ τοὺς ὄνους λεπτὰ 50.
- 3) Διὰ τὰ μεγάλα ζῶα καὶ τοὺς χοίρους δρ. 1.

Ἄρθρ. 2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἀνωτέρου φόρου.

- 1) Τὰ θηλάζοντα τῶν αἰγῶν πρόβατων καὶ χοίρων.
- 2) Οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἱπῶν καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν μέχρι τῆς ηλικίας τῶν δύο ἐτῶν συμπληρωμένων, εἴτε θηλάζουν, εἴτε μὴ.
- 3) Οἱ ἀροτριῶντες βόες, ἀγελάδες, καὶ βουδάλια.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει εἰσπραχθῇ καθ' ὅλον τὸ Κράτος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ θάσει τῶν εἰς τοὺς ταμίαις σταλησομένων πινάκων τῆς εἰσπράξεως, ὅποιοι κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικοὺς ἐφόρους, στήριζομένους εἰς τὰς δηλώσεις, ἢ τὰς, κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἀποφάσεις. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγεται καὶ ὁ φόρος ἐπὶ τῶν χοίρων, τῶν δηλωθέντων, ἢ ἐξακριβωθέντων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 12 τοῦ ἀπὸ 2 Μαρτίου 1847 περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζώων Νόμου.

Ἄρθρ. 4. Ἡ ἐξακριβώσις τῶν ζώων γίνεται ὡς ἑξῆς. Πᾶς κτηνοτρόφος ὀφείλει μέχρι τῆς 10 Μαρτίου νὰ δηλώσῃ ἐγγράφως ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἐνδιατιθῶνται τὰ ζῶα του, ἢ παραχειμάζουν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς δηλώσεως, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὀλογράφως τε καὶ ἀριθμητικῶς κατὰ γένος, οἷον αἰγας, πρόβατα, ὄνους κτλ. τὸ χωρίον καὶ τὴν ἔσιν, ἐνθα εὐρίσκονται, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἄν δὲ κτηνοτρόφος τις ἔχῃ τυχὸν σμίκτης, ὀφείλει νὰ σημειώσῃ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ὁ καθείς τούτων ἔχει διακεκριμένως κατὰ

γένος· ἕκαστος δὲ τῶν κτηνοτρόφων σμικτῶν εἶναι ὑπόχρεως νὰ δηλώσῃ χωριστὰ τὰ ἰδιὰ του ζῶα ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου, μετὰ τὰ ζῶα τοῦ ὁποίου εἶναι ἡνωμένα καὶ τὰ ἰδιὰ του. Τὰ ἀγωγιάτικα ζῶα θέλουσι δηλοῦσθαι κατ' ἐξαιρέσιν ἐνώπιον τοῦ Δημάρχου ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὁ κύριος αὐτῶν ἔχει τὴν διαμονὴν του.

Αἱ δηλώσεις συντάσσονται εἰς διπλοῦν ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν Δημάρχον, ὅπου ἡ μὲν κρατεῖται, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιστρέφεται παραχρῆμα εἰς τὸν κτηνοτρόφον, ἐπιθεωρημένη παρὰ τοῦ Δημάρχου.

Ἐκαστος τῶν Δημάρχων κρατεῖ βιβλίον ἐν ᾧ ἐγγράφει τὰ ἐπὶ τῶν δηλώσεων ἀναφερόμενα ζῶα καὶ τὸ χωρίον, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνῃ τὰ τυχόν παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως σημειούμενα. Τὸ βιβλίον τοῦτο κλείεται τὸ ἑσπέρας τῆς 10 τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέρας, καὶ παραπέμπεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν τὸ πολὺ παρὰ τοῦ Δημάρχου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον συνωδευμένον μετὰ τὰς παρουσιασθείσας δηλώσεις. Ἀπόσπασμα δὲ αὐτοῦ περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ κτηνοτρόφου καὶ τὸ ποσὸν τῶν ζώων του τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου, εἰς ἑκάστον παρεδρεῖον.

Ὅστις τῶν Δημάρχων ἀμελήσῃ τὴν τακτικὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ τὰς εἰς αὐτὸν παρουσιαζόμενας δηλώσεις, ἢ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν κτηνοτρόφον ὑπερέαν τῶν δηλώσεων ἐπιθεωρημένην, ὀλιγωρήσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποσπάσματος ἢ βραδύνῃ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον παρὰ τὸν κανονισμένον χρόνον, καταδικάζεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὴν προϋσταμένην αὐτοῦ Ἀρχῇ.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν ὁ οἰκονομικὸς ἑφορος ἢ ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ λάβῃ ὑπονοίας, εἴτε ὡς ἐκ τῆς παραθέσεως τοῦ βιβλίου τῶν δηλώσεων μετὰ τοὺς πίνακας τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν παρελθόντων ἐτῶν, εἴτε ὡς ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, ὅτι οἱ κτηνοτρόφοι ὀλικληροῦ χωρίου ἢ μέρους αὐτῶν δὲν ἐδήλωσαν τὰ ζῶα των, ἢ ἐδήλωσαν αὐτὰ ἐλλειπῇ, διατάττουν ἐκ συμφώνου νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαρίθμησις τῶν ζώων αὐτῶν, ῥητῶς ὀνομαζομένων, συντάττοντες ἐπὶ τούτῳ τὸ ἀνήκον πρωτόκολλον, οἱ δὲ παραβάται τῆς διατάξεως ταύτης τιμωροῦνται μετὰ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 100.

Ἄρθρ. 6. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Μαΐου ἀπὸ ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν, διοριζομένων παρὰ τῆς κατ' ἐπαρχίαν Διοικητικῆς Ἀρχῆς καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου. Διὰ πᾶσαν ἀπαρίθμησιν συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀπαριθμητοῦ καὶ τῶν παρακολουθούντων αὐτῷ δύο βοηθῶν καὶ δύο μαρτύρων προσκαλουμένων παρὰ τοῦ κτηνοτρόφου, ἂν θέλῃ, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν ἐντὸς τριῶν ὥρων τὸ βραδύτερον, τὸ ὁποῖον ἔχει πλήρη ἰσχὺν ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ὡς πλαστὸν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο διευθύνεται εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἑφορον ὅστις ὀφείλει νὰ καταμηνύσῃ τὴν πράξιν παραπεμπὼν αὐτὸ πρὸς τὸν παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῖα, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς καταδίωξιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου, πταισματοδικείου, ἢ πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρον 7. Οἱ ἀπαριθμηταὶ καὶ βοηθοὶ εἶναι ὡς δημόσιοι ὑπηρεταί, καὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἀφοῦ προσκληθῶσι νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἀπαριθμήσεως. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὀρκωμοσίας συντάσσεται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρ. 8. Ἡ ἡμερησία ἀντιμισθία τῶν ἀπαριθμητῶν καὶ βοηθῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς, καὶ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις οὐδέποτε θέλει εἶσθαι ἀνωτέρα τῶν τριῶν δραχμῶν διὰ τοὺς ἀπαριθμητάς, καὶ δύο διὰ τοὺς βοηθοὺς, πληρονομένους ἀπὸ τοὺς ταμίαις μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπαριθμήσεως.

τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 29 Φεβρουαρίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ν. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Μαρτίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 8 καὶ 9.

(Παρελείφθησαν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΑ'.

Περὶ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν τραπεζικῶν γραμματίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἐκυρώσαμεν καὶ διατάττομεν τάδε·

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἔθνικὴ Ἑλληνικὴ Τράπεζα ἀπαλλάττεται ἐπὶ
πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τῆς
πρὸς ἐξαργύρωσιν τῶν γραμματίων αὐτῆς ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 2. Τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια θέλουν εἶσθαι δεκτὰ
καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεώς των,
εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα μὲ ὠφέλειαν δύο τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ
παρουσιάζοντος, ὑπερτίμησιν, ἢ ὅποια θέλει ἀποδίδεσθαι ὑπὸ
τῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πληρὼν τόκον
ἴσον τοῦ παρ' αὐτῆς λαμβανομένου διὰ τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνειά
της εἰς τὸν κάτοχον τοιούτων γραμματίων κατὰ τὴν λήξιν τῆς
ἀνωτέρω πενταμηνίου προθεσμίας.

Ἄρθρ. 4. Τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμμάτια τοῦ κεντρικοῦ τῆς
Τραπεζῆς καταστήματος καὶ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς δὲν
θέλουν ὑπερβῆ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω
διάστημα τὸ ποσὸν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων
χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρ. 5. Μέχρις οὗ ἡ ἔθνικὴ Τράπεζα ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξαρ-
γύρωσιν τῶν γραμματίων της, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ῥηθέντα
ὅρον γραμμάτια αὐτῆς θέλουν τεθῇ ἐκτὸς κυκλοφορίας, καὶ ἀπο-
ταμιευθῇ εἰς τὸ ἀποθεματικὸν αὐτῆς ταμεῖον, ἐπιτηρήσει τῶν
Προέδρων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

Ἄρθρ. 6. Ἡ Τράπεζα θέλει ὑποβάλλει καθ' ἑβδομάδα εἰς τὸ
ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων ἀκριβῆ κατάστασιν τοῦ ἐνερ-
γητικοῦ καὶ παθητικοῦ της, δημοσιεύουσα αὐτὴν καὶ διὰ τινος
τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐφημερίδων.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει
καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-

ρουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῇ καὶ
ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Α. Ι. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 20 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΒ'.

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου
ἀντιστρατήγου Μαυρομιχάλη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν Φωτεινὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου ἀντιστρατήγου Μ.
Μαυρομιχάλη χορηγεῖται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν πεντακο-
σίων, ἀριθ. 500, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς συντάξεως
τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της.

Ἄρθρον 2.

Ὁ παρὼν Νόμος συζητηθεὶς καὶ ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς
καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει ἐκτε-
λεσθῇ παρὰ τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὡς
Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Ἀπριλίου 1848.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Β. ΧΡΗΣΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἀπριλίου 1848.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. ΚΡΕΣΤΕΝΙΤΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 21 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ ΠΓ'.

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ ἔτος 1848.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ωι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
διατάσσομεν τὰ ἑξῆς.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1848 εἰσπρακτέοι ἐγκτητικοὶ φό-
ροι εἶναι ὡς ἑπονται.

